

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

ปริญญานิพนธ์

ของ

ยศ คำสีแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2551

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

ปริญญานิพนธ์

ของ

ยศ คำสีแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

บทคัดย่อ
ของ
ยศ คำสีแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551

THE OPINION OF RECREATION ACTIVITIES MANAGEMENT
OF PERSONNEL IN HUA – CHIEW HOSPITAL

AN ABSTRACT
BY
YOS KUMSEKAEW

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

May 2008

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และความกรุณาอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เพื่อกสุวรรณ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ รวมถึงช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิจัย อีกทั้งให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ช่วยประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย รวมถึงคณะผู้บริหาร โรงพยาบาลหัวเฉียวที่ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล คุณศยามล จันทร์ขจร หัวหน้าแผนกฝึกอบรมและพัฒนา ที่ให้ข้อเสนอแนะที่ดีเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณอิสรา ชินพงศ์สุวรรณ ที่ทำงานแทนในช่วงที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาตลอดจนบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ สาขาการจัดการนันทนาการ รุ่น 5 ทุกคน ที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และให้กำลังใจเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แห่งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณแม่สุกัลลักษณ์ โอวาทมหาศิลปิน ที่ให้ความรัก ความห่วงใย คอยเป็นกำลังใจ สนับสนุนและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด รวมถึงน้องณัฐวุฒิ คำสีแก้ว น้องชายที่คอยให้การช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี หากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ยศ คำสีแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	9
ความหมายของความคิดเห็น.....	9
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	10
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น.....	11
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	12
ความหมายของนันทนาการ.....	12
ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	14
ลักษณะของนันทนาการ.....	25
ความสำคัญของนันทนาการ.....	26
ความมุ่งหมายของนันทนาการ.....	28
ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ.....	30
หลักการจัดการบริหารกิจกรรมนันทนาการ.....	30
ความรู้เกี่ยวกับโรงพยาบาลหัวเฉียว.....	32
ประวัติโรงพยาบาลหัวเฉียว.....	32
การจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลหัวเฉียว.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	40
งานวิจัยในประเทศ.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 46
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	47
เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย.....	48
วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 88
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	101
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	103
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก	109
ประวัติของผู้วิจัย.....	122

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
2	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา (n = 350).....	52
3	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการ ดำเนินงาน (n = 350).....	54
4	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัด กิจกรรมนันทนาการ (n = 350).....	57
5	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ (n = 350).....	59
6	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350).....	62
7	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการ ดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรม นันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350).....	63
8	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน (n = 350).....	64
9	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ (n = 350).....	66

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ (n = 350).....	68
11	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350).....	71
12	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรม นันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350).....	72
13	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของ บุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว จำแนกตามเพศ (n = 350).....	73
14	ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของ บุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวม จำแนกตามอายุ (n = 350).....	74
15	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของ บุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามอายุ (n = 350).....	76
16	ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของ บุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350).....	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350).....	79
18	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350).....	80
19	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350).....	81
20	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตาม ตำแหน่งงาน (n = 350).....	82
21	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350).....	83
22	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของ บุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 350).....	84

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สืบเนื่องจากสถานการณ์การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ในปัจจุบันของประเทศไทย ส่งผลให้ประชาชนเกิดสภาวะความตึงเครียดมากขึ้น ประชาชนต้องพยายามปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่อยู่ในวัยทำงาน และอยู่ในองค์กรที่มีการแข่งขันทางด้านธุรกิจสูง ต่างก็ต้องเร่งสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ตนเองสามารถดำรงตนเป็นสมาชิกขององค์กรนั้นต่อไปได้ ด้วยภาระงานที่มากขึ้นทำให้การดูแลเอาใจใส่ในคุณภาพชีวิตของตนเองถูกปล่อยปละละเลยและถูกลดความสำคัญลงไป จึงอาจส่งผลต่อการสร้างเสริมสุขภาพทั้งทางจิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกาย ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเจ็บป่วยขึ้นได้ตามลำดับ

โรงพยาบาลถือว่าเป็นอีกหนึ่งธุรกิจหนึ่งที่มีการแข่งขันสูงทางด้านการรักษาพยาบาล ซึ่งในปัจจุบันโรงพยาบาลหลายแห่งได้นำเอาเรื่องการบริหาร อาคารสถานที่ ความสะอาด ความปลอดภัย ความน่าเชื่อถือของบุคลากรภายในโรงพยาบาลไม่ว่าจะเป็นแพทย์ พยาบาล รวมถึงบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ เช่น เภสัชกร นักโภชนาการ นักเทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด เจ้าหน้าที่ซ่อมบำรุง เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด และพนักงานที่ทำงานในสำนักงาน เข้ามาเกี่ยวข้องในการแข่งขันมากขึ้น เพราะโรงพยาบาลเหล่านั้นเห็นว่าบุคลากรถือเป็นส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลให้มีความก้าวหน้า และเป็นที่ยอมรับของผู้มาใช้บริการ ดังนั้น บุคลากรทุกคนของโรงพยาบาลจึงต้องพยายามทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด แต่สิ่งหนึ่งที่ช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงออกมาได้ ก็คือการประสานงานทั้งกับเพื่อนร่วมงาน และระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานระหว่างหน่วยงานหลายๆ หน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาซึ่งการทำงานที่มีคุณภาพ และเกิดประโยชน์กับสถาบันหรือองค์กร โดยเฉพาะเกิดประโยชน์กับผู้มาใช้บริการ ซึ่งถือว่าเป็นจุดสำคัญอย่างยิ่งของโรงพยาบาลคุณภาพ

โรงพยาบาลหัวเฉียว เป็นโรงพยาบาลเอกชน สังกัดมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง และได้เข้าร่วมกระบวนการพัฒนาและรับรองคุณภาพจากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพในปี พ.ศ. 2543 เพื่อต้องการพัฒนาโรงพยาบาลให้มีศักยภาพในด้านต่างๆ ทั้งด้านคุณภาพของการรักษา คุณภาพของการบริการ คุณภาพของความสะอาดสบาย คุณภาพของสถานที่ให้บริการ คุณภาพของระบบการทำงาน และคุณภาพของตัวบุคลากรของโรงพยาบาล ซึ่งโรงพยาบาลหัวเฉียวได้มีการปรับปรุงและพัฒนามาตลอดเวลา จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2548 โรงพยาบาลหัวเฉียวก็ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน HA (Hospital Accreditation) จากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (พรพ.) ประกาศนียบัตรที่ได้รับเป็นสิ่งการันตีได้ว่าโรงพยาบาลหัวเฉียวได้ก้าวขึ้นมาสู่การเป็นโรงพยาบาลคุณภาพที่มีมาตรฐาน

ในด้านต่างๆ และถือว่าเป็นโรงพยาบาลที่สามารถให้การรักษาด้วยความไว้วางใจได้อย่าง 100% ด้วยการทำงานอย่างเป็นระบบมีความทันสมัยมากขึ้น บุคลากรของโรงพยาบาลมีการพัฒนาควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของโรงพยาบาล มีการพัฒนาด้านการบริการ อาคารสถานที่ ความรวดเร็วในการให้บริการที่มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้นในทุกๆด้านจนเห็นชัดเป็นรูปธรรม

จากการที่โรงพยาบาลหัวเฉียวได้เป็นโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพมาตรฐาน HA (Hospital Accreditation) แล้วนั้น สิ่งสำคัญที่โรงพยาบาลจะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาล ก็คือ การเป็นโรงพยาบาลสร้างเสริมสุขภาพ สิ่งนี้จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ว่าโรงพยาบาลหัวเฉียวเป็นโรงพยาบาลคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์แบบ ตรงส่วนนี้โรงพยาบาลได้มีการพัฒนากระบวนการสร้างเสริมสุขภาพอยู่ตลอดเวลา จะเห็นได้จากกิจกรรมต่างๆ ที่โรงพยาบาลจัดขึ้น และผลจากการทำกิจกรรมโดยมุ่งการสร้างเสริมสุขภาพให้กับกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่มได้แก่ บุคลากรในโรงพยาบาล ผู้มาใช้บริการที่โรงพยาบาล และชุมชนใกล้เคียงโรงพยาบาล ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 โรงพยาบาลหัวเฉียวก็ได้ผ่านการรับรองคุณภาพการสร้างเสริมสุขภาพ และได้เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพอย่างเต็มตัว จากการที่โรงพยาบาลหัวเฉียวได้ผ่านการรับรองทั้งคุณภาพมาตรฐานของโรงพยาบาล HA (Hospital Accreditation) และได้ผ่านการรับรองคุณภาพได้เป็นโรงพยาบาลสร้างเสริมสุขภาพ HPH (Health Promotion Hospital) นั้น สิ่งที่โรงพยาบาลหัวเฉียวต้องทำต่อไปคือ การพัฒนามาตรฐานทั้ง 2 มาตรฐานนี้ให้ดียิ่งขึ้นควบคู่กันไป ดังนั้นบุคลากรของโรงพยาบาลจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้โรงพยาบาลสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง สำหรับการพัฒนาโรงพยาบาลที่ได้ผ่านการรับรองคุณภาพมาตรฐานแล้วนั้น จะต้องมีการกระบวนการในการทำงานที่เป็นระบบโดยเริ่มต้นจากบุคลากรของโรงพยาบาลทุกคนต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการทำงานควบคู่ไปกับการสร้างเสริมสุขภาพ มีกระบวนการคิด บูรณาการ และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้ หรือที่เรียกว่า Empowerment ซึ่งหมายถึง กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาให้บุคคลทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ค้นพบความสามารถของตนเอง และตัดสินใจใช้ทางเลือกที่เหมาะสมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยง และนำไปสู่การมีสุขภาพดี หรือที่เรียกว่ากระบวนการเสริมพลัง ซึ่งเป้าหมายสุดท้ายของกระบวนการเสริมพลัง ก็คือบุคคล องค์กร ชุมชนรู้จักและเข้าใจปัญหา ตลอดจนมีความสามารถในการระดมทรัพยากรและแก้ไขปัญหของตนเอง (นิธยา เพ็ญศิริรักษา. 2550 : 12) นอกจากนี้บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับผู้มาใช้บริการของโรงพยาบาล และชุมชนในละแวกใกล้เคียงกับโรงพยาบาล ในด้านของคุณภาพการรักษา การให้บริการ และการสร้างเสริมสุขภาพเช่นกัน จึงจะเรียกว่าได้เป็นโรงพยาบาลคุณภาพมาตรฐานอย่างแท้จริง

สิ่งที่สามารถบ่งบอกได้ว่าโรงพยาบาล ได้เป็นโรงพยาบาลคุณภาพมาตรฐาน และประสบผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม อาจจะต้องดูจากจำนวนของผู้ป่วยที่มาเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลว่ามีจำนวนลดลงหรือไม่ ถ้าผู้ป่วยมีจำนวนลดลงนั่นหมายความว่า โรงพยาบาลมีส่วนช่วยให้ผู้ป่วย

สามารถหันมาดูแล และใส่ใจกับสุขภาพของตนเอง มีการช่วยให้ผู้ป่วยสามารถคิดบูรณาการด้านการรักษาสุขภาพ โดยวิธีการ Empowerment ได้ ทำให้ลดความเจ็บป่วย มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และมาพบแพทย์น้อยลง ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นสิ่งที่บุคลากรในโรงพยาบาลจะต้องตระหนักให้ความสำคัญ และหาแนวทางหรือวิธีที่จะทำให้กลุ่มเป้าหมายนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยหันมาใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น

กระบวนการ Empowerment นั้น เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญและสามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่กระบวนการดังกล่าวจะต้องมีการนำมาบูรณาการ และทำให้กระบวนการน่าสนใจ และสิ่งที่ทำให้กระบวนการ Empowerment น่าสนใจได้นั้นคือ การนำมาผสมผสานกับกิจกรรมนันทนาการในรูปแบบต่างๆ ดังที่ (นิตยา เพ็ญศิริรักษา. 2550 : 9) กล่าวว่า กระบวนการ Empowerment เป็นกระบวนการเสริมพลัง เพื่อการพัฒนาศักยภาพของบุคคล กลุ่ม และชุมชน ให้สามารถจัดการแก้ไขปัญหาของตน โดยการร่วมมือกันทำกิจกรรมและควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคมสามารถกระทำได้หลากหลายวิธี วิธีหนึ่งซึ่งเป็นที่นิยมใช้และได้ประสิทธิภาพ นั่นก็คือ การนำกิจกรรมนันทนาการเข้ามาช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งส่งผลต่อการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยตรงทั้งทางจิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกาย กิจกรรมนันทนาการมีหลากหลายประเภท แต่ละประเภทล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์ทั้งสิ้น เช่น กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา จะช่วยสร้างเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี ช่วยสร้างเสริมสุขภาพทางด้านจิตใจ กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพ และสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมนันทนาการยังช่วยให้ประชาชนในสังคมมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้นช่วยให้ จิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกายมีการพัฒนาและนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี ดังที่ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2535 : 142) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่าง โดยไม่มีการบังคับหรือเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ มีผลทำให้เกิดคุณค่าทางจิตใจ พัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม ตลอดจนช่วยพัฒนาตนเอง เป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับจะมีรูปแบบหลากหลายมีขอบเขตที่ไม่จำกัด สามารถยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงให้ตรงกับความสนใจ และความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ผู้วิจัยเห็นว่าการนำกิจกรรมนันทนาการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการทำงานควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรในโรงพยาบาล จะช่วยสร้างเสริมสุขภาพด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกายให้ดีขึ้น ลดความเจ็บป่วย นอกจากนี้ยังช่วยให้บุคลากรมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เห็นใจซึ่งกันและกัน มีการประสานงานกันอย่างเป็นระบบระเบียบบนพื้นฐานวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อเพื่อต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะสามารถช่วยยกระดับจิตใจ อารมณ์ สังคม ของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในสถาบันหรือองค์กรเดียวกันให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นที่มาของการสร้างเสริมสุขภาพอย่างแท้จริง และสามารถ

ยกระดับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลได้อีกระดับหนึ่ง ซึ่งการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรในโรงพยาบาลจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มาใช้บริการ และชุมชนใกล้โรงพยาบาลด้วยเช่นกัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อเป็นข้อมูลมาพิจารณาประกอบการบริหารจัดการโรงพยาบาลและจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่บุคลากรของโรงพยาบาลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว ประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,051 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลหัวเฉียว. มกราคม : 2551)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie a and Morgan. 1970 : 610) ได้จำนวน 278 คน แต่ผู้วิจัยต้องการใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน สำหรับการวิจัยค้างนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

2. บุคลากร หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว และมีส่วนในการจัดกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้น ประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล

3. การจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง กระบวนการจัดและการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีการพัฒนาคุณภาพทั้งด้าน จิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกาย ตามนโยบายการส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล โดยจำแนกได้ 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการจัดและการดำเนินงาน หมายถึง การวางแผนขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลหัวเฉียวโดยเริ่มจากการสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของบุคลากร จนถึงขั้นตอนต่างๆในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากร เช่น ประชาสัมพันธ์ แจ้งวัตถุประสงค์ ระเบียบการก่อนการจัดกิจกรรม กำหนดการการทำกิจกรรมที่ชัดเจน และรวมถึงการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่โรงพยาบาลจัดขึ้น

3.2 ด้านผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง คณะกรรมการชุดต่างๆ ที่โรงพยาบาลจัดตั้งขึ้นและมอบหมายหน้าที่ให้ดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ โดยคัดเลือกคณะกรรมการจากความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความสนใจ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม การทำงานเป็นทีม การวางแผนการทำงาน เพื่อให้กิจกรรมสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่โรงพยาบาลตั้งไว้

3.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้น เพื่อให้บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาล ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยความสมัครใจ เกิดความสนุกสนาน เกิดความสามัคคีอันดี เกิดความสามัคคี และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน

3.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง แหล่งที่ใช้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสม เครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมประเภทต่างๆที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้น

4. กิจกรรมนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆที่โรงพยาบาลหัวเฉียวสนับสนุนให้จัดขึ้น ประกอบด้วย

4.1 กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา

4.2 กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี

4.3 กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ

5. โรงพยาบาลหัวเฉียว หมายถึง โรงพยาบาลเอกชน สังกัดมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ให้บริการรักษาพยาบาลทุกสาขาการแพทย์ โดยไม่หวังผลกำไร (Non – Profit) และเป็นสาธารณกุศล (Public Charity)

6. เพศ หมายถึง รูป ลักษณะที่แสดงให้รู้ว่าบุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว เป็น เพศชาย หรือเพศหญิง

7. อายุ หมายถึง อายุตามปีเกิดของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยแบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่

7.1 ช่วงอายุ 18 - 31 ปี

7.2 ช่วงอายุ 32 - 45 ปี

7.3 ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป

8. ตำแหน่งงาน หมายถึง สถานภาพของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหัวเฉียวตาม หน้าที่งาน จำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้

8.1 แพทย์

8.2 พยาบาล

8.3 เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ประกอบด้วย

8.3.1 เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานทางด้านการพยาบาลทำ หน้าที่เป็นผู้ช่วยสนับสนุนการทำงานของพยาบาล ในส่วนของเอกสาร การเตรียมอุปกรณ์ทางการแพทย์ การวัดความดัน ชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง เป็นต้น

8.3.2 เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะด้าน เช่น นักกายภาพบำบัด เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสีวิทยา ช่างซ่อมเครื่องมือแพทย์ โภชนาการ นักกำหนดอาหาร นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

8.3.3 เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการ ดำเนินงานทั่วไป เช่น เจ้าหน้าที่งานธุรการ เจ้าหน้าที่บุคคล เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่บัญชี เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด เจ้าหน้าที่ทำอาหาร เจ้าหน้าที่บริการสัมพันธ์ เป็นต้น

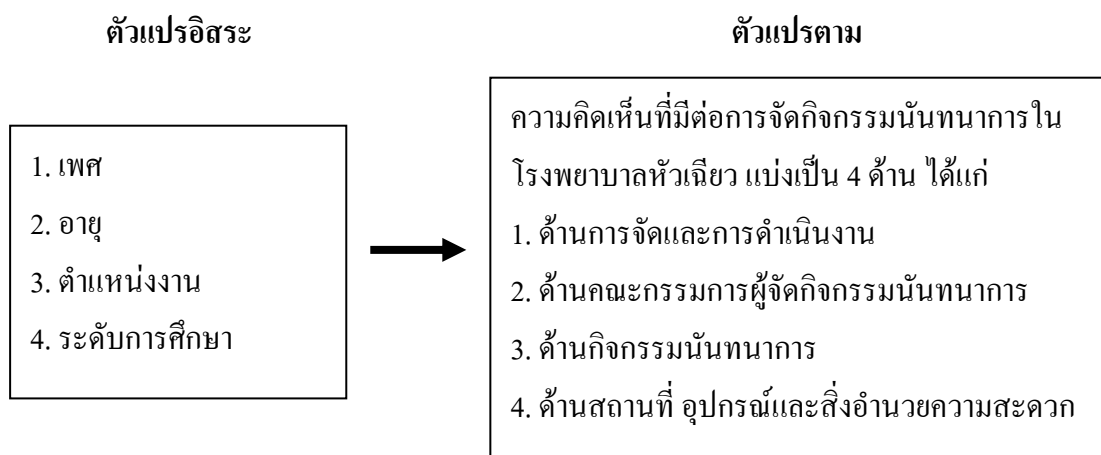
9. ระดับการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษาของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียว แบ่งเป็น

9.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

9.2 ปริญญาตรีขึ้นไป

10. ผู้บริหารโรงพยาบาล หมายถึง ผู้อำนวยการฝ่าย รองผู้อำนวยการฝ่าย และผู้จัดการฝ่าย มีหน้าที่ในการบริหาร ควบคุมดูแลงานของโรงพยาบาล และออกกฎระเบียบเพื่อให้บุคลากรที่ทำงานอยู่ ในโรงพยาบาลปฏิบัติตาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวใจที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวใจแตกต่างกัน
2. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวใจที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวใจแตกต่างกัน
3. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวใจที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวใจแตกต่างกัน
4. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวใจที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวใจแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางการวิจัยตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
ความหมายของความคิดเห็น
องค์ประกอบของความคิดเห็น
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
ความสำคัญของความคิดเห็น
ความหมายของนันทนาการ
ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ
ลักษณะของนันทนาการ
ความสำคัญของนันทนาการ
ความมุ่งหมายของนันทนาการ
ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ
หลักการจัดบริหารกิจกรรมนันทนาการ

2. ความรู้เกี่ยวกับโรงพยาบาลหัวเฉียว

ประวัติโรงพยาบาลหัวเฉียว
กิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ
งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็น (Opinion) เป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และจะนำไปซึ่งประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ เพื่อเป็นแนวทางซึ่งนำไปปรับปรุงการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังที่ เกอไรท์นิก (Gurainik, 1976 : 46) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นเป็นข้อๆ ดังนี้

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึที่แท้จริง แต่เป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผล หรือเป็นความน่าจะเป็นของความคิดเห็นส่วนบุคคลที่จะตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึ หรือประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินใจสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2538 : 5) กล่าวว่า ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) หมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อบางอย่าง เจตคติบางอย่างและค่านิยมของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของการกระทำ อาจไม่สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

อุทัย หิรัญโต (2519 : 80-81) กล่าวว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินอย่างลึกซึ้ง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้นเป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง และติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วไป ไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน เป็นความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง และเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่ในเวลาอันสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายตัวเร็ว

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่การลงความคิดเห็นนั้นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522 : 9) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกซึ่งมีวิจรรย์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายแคบกว่าเจตคติ (Attitude) เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคลความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

สุโท เจริญสุข (2524 : 58-59) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

เรืองเวทย์ แสงรัตนา (2522 : 30) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่นได้

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ (2540 : 104) กล่าวว่า ความคิดเห็นและเจตคติ เป็นสิ่งที่ยากที่จะแยกแยะออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ด้วยเหตุผลที่ว่า ความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

มิเชลล์ จีโอฟรีย์ ดันแคน (Mitchell, Geoffrey Duncan 1971 : 135) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสิน (Judgment) โดยบุคคลซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่วไปนั้น อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป

โคลส้นิก (Kolesnik. 1970 : 296) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริงตามความคิดของแต่ละบุคคลซึ่งคิดว่าถูกต้องแต่คนอื่นอาจไม่เห็นด้วย เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง อยู่ในเวลาอันสั้นเกิดขึ้นอย่างง่ายแต่สลายตัวเร็ว และไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยาน หลักฐานที่พอแก่การพิสูจน์ได้

จากความหมายของความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่า สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวกจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลจะมีความเห็นในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้นบุคคลจะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใด อย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster, b 1972 : 119) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ ดังนี้ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นของจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม
2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชน แต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆแตกต่างกัน

ออสแคมป์ (Oskamp, 1977 : 119-133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ ภาวะต่างๆของบุคคลที่ใช้รับความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน
3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย
4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนในโรงเรียน หน่วยงาน ที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย
5. สื่อมวลชน คือ สิ่งต่างๆที่เข้ามากระทบในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้น สื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ชาติชาย โทณูสินธิติ (2529 : 15) ได้เสนอว่า สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ประกอบด้วย

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่นๆ เพราะครอบครัว เป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อ

และความรู้สึกนึกคิด ที่ออกมาในกรอบของกรอบครัวที่มีพ่อ แม่ เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำในสิ่งไม่ดี หรือสิ่งที่พ่อ แม่ ไม่เห็นด้วย

2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับกลุ่ม และสังคมนั้นๆ เป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง

3. วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของตนไปในทางที่ดี

4. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากขึ้นต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล

5. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวก และด้านลบได้

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆออกมาโดยการพูด หรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใดๆก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้วก็ควรจะได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อ โครงการจึงจะเกิดผลดีคือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ใช้ประเมินโครงการ และทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการเข้ามีส่วนร่วมทำให้ไม่เกิดการต่อต้าน ถ้าสาธารณชนมีส่วนร่วมหรือมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในโครงการใดๆที่จะพัฒนาประเทศนั้น ก็จะทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดทำงานด้วย

ความหมายของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 17-19) ได้กล่าวถึงความหมายของนันทนาการพอสรุปได้ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่นหรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่ คือความหมายเริ่มแรก ที่อธิบายได้ว่า การที่บุคคลได้รับประทานอาหารเข้าไปแล้วเปลี่ยนเป็นพลังงานโดยแรงขับภายใน จะทำให้ต้องใช้พลังงานในรูปแบบของการเคลื่อนไหวทำกิจกรรมต่างๆ แล้วก่อให้เกิดการเหนื่อย เมื่อยล้า บุคคลจึงต้องการนันทนาการมาเพื่อสร้างพลังขึ้นมาใหม่

2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายบุคคลหรือชุมชนได้ร่วมกิจกรรมตามความสนใจของตน ก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน

3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) กล่าวคือ เป็นกระบวนการในการพัฒนา ประสพการณ์ หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการต่างๆเป็นสื่อ ในช่วงเวลาว่าง โดยบุคคลเข้าร่วมโดยสมัครใจ

4. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social Welfare – Social Institute) ซึ่งรัฐบาลและ ฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมือง และประเทศให้น่าอยู่มีความอบอุ่นใจ เช่น การจัดศูนย์เยาวชน สวนสาธารณะ เป็นต้น

นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของนันทนาการ ดังนี้ (เอนก หงส์ทองคำ, 2542 : 1-2 ; อังอิงจาก จันทร ฝ่องศรี, 2525 : 14 -15)

จอห์น ฟินเลย์ (John Finley) กล่าวว่า นันทนาการมีความหมายรวมถึงการเล่น การแสดงออก ในกิจกรรม การเล่นกีฬา การฟัง และการเล่นดนตรี การเล่นละครรวมไปถึงกิจกรรมต่างๆ จึงก่อให้เกิด ความพอใจสร้างสรรค์ให้เกิดความสุขและความยินดีของชีวิต

นูเมเยอร์ (Neumeyer) กล่าวว่า นันทนาการ คือ กิจกรรมที่บุคคลหรือกลุ่มคนแสวงหาความ สนุกสนานเพลิดเพลินในเวลาว่าง การกระทำนั้นเป็นอิสระและได้รับความสุขจากการกระทำ

เจ บี แนช (Jay B. Nash) กล่าวว่า นันทนาการ หมายถึง การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มี คุณภาพสำหรับเด็ก กิจกรรมเหล่านี้สำหรับเด็กเรียกว่า การเล่น สำหรับผู้ใหญ่เรียกว่า นันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมโดยไม่มุ่งหวังผลตอบแทนที่เป็นรางวัล ทำให้มีพลัง กายพล้งสมองและความคิดสร้างสรรค์เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ เป็นการหาประสบการณ์ในเวลา ว่าง เพื่อความสนุกสนานและความพึงพอใจ

ชาลส์ เค ไบรท์บิล (Charles K. Brightbill) กล่าวว่า นันทนาการ คือกิจกรรมที่บุคคลเข้าร่วม ด้วยความสมัครใจในเวลาว่าง ด้วยความพอใจ ด้วยความยินดี โดยมีแรงจูงใจเป็นพื้นฐาน

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 141-142) ได้สรุปความหมายของ “นันทนาการ” ไว้ดังนี้
นันทนาการ หมายถึง การทำให้ชีวิตสดชื่น (Re-creation) การเสริมสร้างพลังงานขึ้นใหม่หลังจากที่ ร่างกายใช้พลังงานหมดแล้ว เกิดเป็นความเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกาย จิตใจ และทางสมอง เมื่อบุคคลเข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการจะช่วยขจัดหรือผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ในความหมายนี้ นันทนาการจึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคล

นันทนาการเป็นคำที่นำมาใช้ในวงการพลศึกษาเมื่อประมาณ ค.ศ. 1938 แต่เดิมเรารู้จักกันใน คำว่า สันทนาการ เป็นคำที่บัญญัติโดยพระยาอนุมานราชธน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 หมายถึง การพักผ่อน หย่อนใจ หรืองานอดิเรก กิจกรรมสันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ความ สนใจที่จะได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจให้ความสุขแก่ตน ซึ่งในระยะต่อมาภายหลังกิจกรรมสันทนาการ ได้ครอบคลุมถึงการใช้เวลาว่างด้วย ทำให้มีการนำคำว่านันทนาการมาใช้โดยให้ความหมายตาม พจนานุกรมว่า เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติในยามว่าง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและพักผ่อนจากความ

ติงเกรียค การขยายกรอบความหมายนี้ เป็นเช่นเดียวกับประเทศตะวันตกที่ใช้คำว่า Leisure แทนคำว่า Recreation ซึ่งเป็นคำที่เริ่มใช้ตั้งแต่สมัยกรีกที่มีความหมายถึงกิจกรรมที่เข้าร่วมในยามว่างก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Enjoyment) และความพึงพอใจในตนเอง (Self Satisfaction) (สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. 2541 : 93-94)

อาจกล่าวได้ว่า นันทนาการ คือกิจกรรมต่างๆ ที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ระดับความต้องการขั้นพื้นฐานจนถึงความต้องการสูงสุด ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นันทนาการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพอใจตามความต้องการ จึงควรมีกิจกรรมก่อให้เกิดการพัฒนาและความเจริญงอกงาม ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นันทนาการควรเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ทำในเวลาว่างด้วยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมเป็นสื่อที่จะช่วยพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านต่างๆ เช่น ทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจของประชาชน กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมให้บุคคลและสังคมได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมของกลุ่มที่มีความสนใจ หรือความต้องการร่วมกันส่งผลต่อการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์การเป็นส่วนหนึ่งของทีม นอกจากนี้กิจกรรมนันทนาการยังช่วยส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์ใหม่ เพื่อให้การศึกษากิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนันทนาการแบ่งออกเป็น 15 หมวดหมู่ ดังต่อไปนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2535 : 101 -122)

1. กิจกรรมนันทนาการเกม กีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน

กิจกรรมประเภทเกมนั้น มีความหลากหลายในรูปแบบต่างๆ เช่น เกมเบ็ดเตล็ด เกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ เกมประกวด เกมสร้างสรรค์ เกมกลุ่มสัมพันธ์ เกมพัฒนาสติปัญญา เกมส่งเสริมคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม เกมการละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น

กิจกรรมเกมกีฬา แบ่งออกเป็น 6 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. กิจกรรมเกม เป็นกีฬาขั้นพื้นฐาน เช่น กรีฑา ยิมนาสติก ฟุตบอล
2. กีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ เช่น กีฬายิงธนู โบว์ลิ่ง ยิงปืน จักรยาน แข่งเรือ ตกปลา ว่ายน้ำ เดินทางไกล ดำน้ำ กระโดดน้ำ กรีฑา ว่ายน้ำ เป็นต้น
3. กีฬาประเภททีม กีฬาประเภททีมกำลังได้รับความนิยมสูง ทั้งนี้เพราะว่ากีฬาทีมช่วยส่งเสริมคุณค่าทางสังคม เช่น ความสามัคคี มนุษยสัมพันธ์ การรวมกลุ่ม เป็นสมาชิกของกลุ่ม การ

แสดงออกในการมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ตัวอย่างของกีฬาทีม ได้แก่ กีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ตะกร้อ ฮอกกี้ ซอฟท์บอล เบสบอล เนตบอล แอนด์บอล เป็นต้น

4. กีฬาสำหรับสตรีและเด็ก เป็นการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมให้สตรีมีบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากขึ้น เช่น กีฬาเนตบอล บาสเกตบอล ฟุตบอล ยูโด คาราเต้ วังมาราธอน กรีฑา วายน้ำ วอลเลย์บอล เป็นต้น

5. กีฬานันทนาการ หมายถึง กีฬามวลชน (Mass Sport) หรือกีฬาที่นิยมเล่นทั้งชายและหญิง วัยเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ และแม้กระทั่งกีฬาเพื่อกลุ่มประชากรพิเศษ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเล่น กีฬายามว่าง และส่งเสริมคุณค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมีได้มุ่งใส่สัมฤทธิ์ กีฬานันทนาการ ได้แก่ กีฬาสากล เช่น กอล์ฟ เทนนิส วอลเลย์บอล วัง – เดินเพื่อสุขภาพ ตลอดจนกีฬาประเภทเสี่ยงอันตราย ทำทายความสามารถ เช่น แข่งรถ แข่งเรือ แข่งมอเตอร์ไซค์ กีฬาประดาน้ำและดำน้ำ กีฬาประเภทกระโดดร่มชูชีพ เครื่องร่อน ใต้เขา กีฬาทดสอบสมรรถภาพ เป็นต้น

6. กีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง กีฬาที่เน้นเรื่องทักษะกีฬาเพื่อแสดงความเป็นเลิศในเชิงกีฬา ถ้ามีการเล่นที่ฝึกหัดฝึกซ้อมกันอย่างต่อเนื่อง โดยหวังผลประโยชน์ก็เป็นกีฬาอาชีพ กีฬาประเภทนี้ในแง่ของนันทนาการเป็นกีฬาสำหรับผู้ชม เป็นการบันเทิงอย่างหนึ่ง ที่จะช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ การพัฒนาทางด้านอารมณ์ การมีส่วนร่วมของกลุ่ม การเชียร์หรือเป็นส่วนหนึ่งของทีม การพักผ่อน หย่อนใจ กีฬาอาชีพและเพื่อการแข่งขัน ได้แก่ ยิมนาสติก กรีฑา ฟุตบอล เบสบอล มวยสากล เทนนิส กอล์ฟ บาสเกตบอล เป็นต้น

2. กิจกรรมนันทนาการศิลปหัตถกรรม

กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม ส่งเสริมความสามารถ ทักษะ งานฝีมือให้แก่ชุมชน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข และความเจริญเติบโตทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

คุณค่าของศิลปหัตถกรรม

1. เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เหมาะแก่บุคคลทุกระดับ ทุกวัย
2. เป็นกิจกรรมประสานงานสมอง และมือ ตลอดจนความคิด
3. เป็นกิจกรรมผ่อนคลายอารมณ์ ใช้พลังงาน และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้พัฒนาอารมณ์สุข
4. ช่วยพัฒนาลักษณะนิสัย และทัศนคติในทางพึงประสงค์
5. ช่วยให้บุคคล และชุมชนช่วยตนเอง มีโอกาสเลือกตัดสินใจที่จะเลือกกิจกรรมที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
6. สร้างความภาคภูมิใจในผลงานของตน สร้างความมั่นใจให้ตนเอง
7. ผลงานของศิลปหัตถกรรม ช่วยให้นำไปใช้ในสภาพความเป็นจริง เป็นการประหยัด

ชนิดของศิลปหัตถกรรม

1. การประดิษฐ์เครื่องเล่นเครื่องใช้
2. การพิมพ์ภาพ และลวดลายต่างๆ
3. ศิลปะการตกแต่งบ้าน
4. การเย็บปักถักร้อย
5. การประกอบอาหาร
6. ศิลปะการแกะสลัก
7. ศิลปะการปั้น
8. ศิลปะการวาดภาพ

3. กิจกรรมนันทนาการการเต้นรำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ

การเต้นรำเป็นกิจกรรมทางสังคมที่ให้คุณค่าพัฒนาการทางด้านความเจริญเติบโต ทางกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ส่งเสริมการแสดงออก เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ รู้จักมารยาท วัฒนธรรม และคุณค่าทางสังคม กิจกรรมการเต้นรำเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์ มีประวัติ ยาวนานของมวลมนุษย์

กิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง การเล่นที่ใช้จังหวะประกอบการเคลื่อนไหวตามบทเพลงและ จังหวะประกอบดนตรี เป็นการส่งเสริมการแสดงออกของบุคคล เข้ากับจังหวะดนตรี

คุณค่าในการเข้าร่วมดนตรี และกิจกรรมเข้าจังหวะ

1. ก่อให้เกิดความสนุกสนาน รวมทั้งพัฒนาสมรรถภาพ
2. ได้เรียนรู้มารยาทในการเข้าสังคม
3. ส่งเสริมการประสานงานของสมอง ประสาทกล้ามเนื้ออย่างมีประสิทธิภาพ
4. ส่งเสริมบุคลิกภาพทรวดทรงที่ดี
5. ส่งเสริมการแสดงออกของบุคคล
6. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ การปรับตัวของบุคคล
7. ส่งเสริมจังหวะและดนตรีให้ผู้เข้าร่วม

ประเภทการเต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ

1. การเต้นรำเพลงลาตินอเมริกา
2. การเต้นรำแบบร็อกแอนด์โรล
3. การเต้นรำแบบบอลรูม
4. การเต้นรำแบบพื้นเมือง
5. การเคลื่อนไหวเบื้องต้น
6. การเต้นรำแบบประกอบเพลง

7. ลีลาศ

4. กิจกรรมนันทนาการการละคร

นันทนาการประเภทการละคร เป็นกิจกรรมการแสดงออกเป็นการระบายอารมณ์หลายวิธี เช่น เกิดจากการแสดงพิธีการทางศาสนา ความฝัน หรือจินตนาการที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์สุข สนุกสนาน

รูปแบบของการละคร

1. การละครในลักษณะของการเลียนแบบส่งเสริมจินตนาการการเลียนแบบพฤติกรรมของคน สัตว์ หรือธรรมชาติ
2. การละครแบบสร้างสรรค์ ส่งเสริมการแสดงออก เพื่อให้เกิดจินตภาพ ภาพพจน์ แนวคิดเพื่อปลูกอารมณ์ในแบบต่างๆ
3. การละครเป็นพิธี เป็นการแสดงละครที่ถูกกำกับบทบาท ลีลาท่าทาง เพื่อให้ผู้ชมเกิดความพึงพอใจในการใช้ความสามารถของผู้แสดง การทอ้งบทเลียนแบบ และวินัยของผู้แสดง
4. ละครร้อง
5. ละครรำ
6. ละครชาตรี
7. มโนราห์
8. โขน
9. หนังตะลุง
10. หุ่นกระบอก
11. นาฏศิลป์
12. อุปรากร
13. ละครพูด

คุณค่าของการละคร

1. เป็นการส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน
2. เป็นลักษณะวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชนชาติ
3. ส่งเสริมการเลียนแบบพฤติกรรมมนุษย์
4. เป็นการพัฒนาอารมณ์สุข
5. ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ

5. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก

งานอดิเรกจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณค่าชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่วัยเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ เป็นการส่งเสริมและสร้างประสบการณ์ชีวิต เป็นการบำบัดทางกายและจิตใจ ส่งเสริมโอกาสให้บุคคลเลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ สัมผัส และกระทำด้วยความเต็มใจในช่วงเวลาอิสระ เวลาว่าง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม

ประเภทของงานอดิเรก

1. งานอดิเรกประเภทกระทำ เช่น ประดิษฐ์ ต่อเติม วาดภาพ
2. งานอดิเรกประเภทสะสม เช่น สะสมแสตมป์ เหรียญที่ระลึก
3. งานอดิเรกประเภทสร้างสรรค์ เช่น แกะสลัก วาดภาพ
4. งานอดิเรกประเภทศึกษา เรียนรู้ เช่น เรียนรู้เทคนิคสิ่งต่างๆ

คุณค่าของงานอดิเรก

1. เป็นการผ่อนคลายความเครียดของบุคคล และชุมชน
2. เป็นการส่งเสริมสุขภาพจิต
3. เป็นกิจกรรมที่ต่อต้านความเบื่อ หรือเวลาว่างเชิงบังคับ
4. เป็นการบริการตนเอง และชุมชน
5. เป็นการแสดงออกทางสร้างสรรค์
6. เป็นสิ่งที่มีจุดหมาย หรือทดแทนโอกาสทำงาน
7. เป็นสื่อความรู้ และทักษะการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้มาก่อน
8. เพื่อส่งเสริมความสมดุลในกิจกรรมงาน เวลาว่าง นันทนาการ
9. เพื่อส่งเสริมและตอบสนองความต้องการของสังคม
10. ส่งเสริมให้ประชากรวัยสูงอายุได้กระทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดคุณค่า และมี

จุดมุ่งหมายสร้างความสมดุลของชีวิต

11. ชาบซึ่งในศิลป์ ความประทับใจ เป็นการบำบัด
12. งานอดิเรกช่วยพัฒนาทักษะจนกลายเป็นรายได้เสริม หรือเกิดอาชีพเสริมเศรษฐกิจของบุคคล และสังคม

6. กิจกรรมนันทนาการดนตรี และร้องเพลง

ดนตรีเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อสาร หรือถ่ายทอดความรู้สึกของมวลมนุษย์ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน บุคคล ชุมชน ก็นับกับดนตรี ทั้งในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การแสดงออกแห่งตน การทำท่าย การแสดงความสามารถขั้นสูงสุดที่บุคคลจะพึงกระทำได้ ดนตรีเป็นการระบายอารมณ์ เป็นการผ่อนคลายความเครียดขณะทำงาน หรือเวลาว่าง กล่าวโดยสรุป ดนตรีเป็นนันทนาการที่ต้องมีควบคู่กับสังคม เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันมีบทบาท ต่อบุคคล ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ประเภทของคนตรีตามลักษณะการเข้าร่วม

1. การร้องเพลง เช่น เพลงไทย เพลงสากล เพลงโอเปร่า เพลงคลาสสิก
2. การเล่นดนตรี เช่น เครื่องสาย กีตาร์ เปียโน ไวโอลิน
3. การฟังดนตรี เช่น คอนเสิร์ต ซิมโฟนี เครื่องสาย
4. เพลงประกอบกิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น เพลงพื้นเมือง รำวง
5. การสร้างสรรค์ทางดนตรี เช่น การแต่งเพลง เนื้อร้อง ทำนอง การประดิษฐ์

อุปกรณ์ดนตรี

6. กิจกรรมดนตรีแบบผสม เช่น การเต้นรำพื้นเมือง ระบายสี ละครเพลง

โอเปร่า เทศกาลดนตรี

คุณค่าของนันทนาการดนตรี

1. ดนตรีช่วยกระตุ้นระบบประสาทสัมผัสของบุคคล และชุมชน
2. ดนตรีช่วยสร้างอารมณ์สุข สนุกสนาน และสุขสงบได้
3. ช่วยส่งเสริมการแสดงออกทางอารมณ์
4. ส่งเสริมความสามารถทางจิตใจ และสติปัญญา
5. เป็นสื่อภาษาที่ไม่มีที่สิ้นสุด
6. เป็นส่วนประกอบของชีวิตประจำวัน
7. ช่วยลดความเครียดของบุคคล และสังคม
8. สร้าง และส่งเสริมคุณค่าของศิลปะการสร้างสรรค์
9. เป็นการพัฒนาอาชีพเศรษฐกิจแก่สังคม
10. เป็นสื่อของการสร้างความเข้าใจมิตรภาพแก่มวลมนุษย์

7. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง

เป็นกิจกรรมหลากหลายที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีโอกาสใกล้ชิดธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ธรรมชาติเป็นพิษ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล และสังคม แหล่งนันทนาการประเภทนี้ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ฟาร์ม ค่ายพักแรม สวนหย่อม สวนผักผลไม้ พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ หรือศูนย์ชุมชน ที่นอกเหนือจากสภาพแวดล้อมในบ้าน หรือในห้องเรียน

กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม เป็นกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง นอกเมืองที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะเป็นการผสมผสานกิจกรรมต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น กิจกรรมศิลปหัตถกรรม การต่อสู้เพื่อการอยู่รอด การสร้างวัสดุอุปกรณ์โดยอาศัยธรรมชาติ การได้สัมผัสใกล้ชิดธรรมชาติ กิจกรรมตกปลา ล่าสัตว์ ไล่เขา ศึกษาธรรมชาติ การอนุรักษ์ธรรมชาติ และคุณค่าทางสังคมระบอบเสรีประชาธิปไตย

แหล่งนันทนาการกลางแจ้ง เช่น สนามกีฬา ค่ายลูกเสือเนตรนารี สระว่ายน้ำ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ สุสาน โบราณวัตถุ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์เป็นแหล่งที่ให้ความรู้ทักษะเบื้องต้น สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ การปรับตัวของมนุษย์กับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ภาวะเป็นพิษ การป้องกันรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความประทับใจ เป็นต้น

สนามเด็กเล่น และสถาบันการศึกษา ก็เป็นแหล่งนันทนาการกลางแจ้ง ที่ช่วยพัฒนากิจกรรมของเยาวชน และประชาชนในด้านการเจริญเติบโต และคุณภาพชีวิต

8. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ต้องการความรัก ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ และการเป็นเจ้าของ ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมโอกาส มนุษย์สัมพันธ์ ความเข้าใจ ความสามัคคี อันดีต่อเพื่อนมนุษย์

คุณค่าของนันทนาการทางสังคม

1. ส่งเสริมกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มและชุมชน
3. เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน และสังคม
4. เป็นการส่งเสริมการเป็นสมาชิกของกลุ่ม
5. สร้างเสริมคุณค่าของสังคมประชาธิปไตย
6. ช่วยพัฒนาคุณภาพของสังคม

กิจกรรมนันทนาการทางสังคม สามารถแยกย่อยได้ ดังนี้

1. เกม ซึ่งมีความหลากหลาย เช่น เกมกลุ่มสัมพันธ์ เกมสร้างสรรค์ เกมนันทนาการ เกมเบ็ดเตล็ด เกมการแข่งขัน เกมจินตนาการ
2. ละคร เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดกิจกรรมสังคม ละครช่วยในการเสริมสร้างการแสดงออกทางจินตนาการ และความสนุกสนานเพลิดเพลินของชุมชน
3. ดนตรีเพื่อเป็นมโหรีสพ เพื่อการสร้างสรรค์ในกลุ่มคนและเป็นการระบายอารมณ์ สร้างความรักความเข้าใจ สร้างมิตร วัฒนธรรมประเพณี
4. การเดินร่ำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ การลีลาศ การละเล่นพื้นเมืองเดินร่ำประกอบจังหวะดนตรีเป็นการเปิดโอกาสทางสังคมให้ชุมชน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศทางสังคม
5. กีฬาเพื่อนันทนาการ ส่งเสริมคุณค่าความสามัคคี การใช้เวลาว่างของสมาชิกเพื่อการสังคม และมนุษยสัมพันธ์ สมรรถภาพทางกายและจิต
6. ศิลปหัตถกรรม ซึ่งมีประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ชุมชนหนึ่งอาจจะร่วมกันจัดงานเทศกาลศิลปหัตถกรรมของหมู่บ้านหรือชุมชน โดยใช้ศิลปหัตถกรรมเป็นสื่อ และกิจกรรมของชุมชน

7. งานเลี้ยงสังสรรค์ การรับประทานอาหารนอกบ้าน ปิกนิก งานปาร์ตี้ เป็นกิจกรรมทางสังคมที่สร้างเสริมบรรยากาศครอบครัวและชุมชนให้อบอุ่นและสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

9. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ

เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในโอกาสเทศกาลพิเศษ ต้องมีการจัดเตรียมอาคารสถานที่ เพื่อเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มาร่วมกัน เช่น เทศกาลสงกรานต์ ลอยกระทง คริสต์มาส ตรุษจีน รวมทั้งกิจกรรมวันพิเศษของบุคคลในครอบครัว เช่น วันเกิด วันครบรอบแต่งงาน เป็นต้น

คุณค่าของนันทนาการพิเศษ

1. เป็นศูนย์กลางของชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. เป็นการเปิดโอกาสในการทำงาน เป็นการสร้างโปรแกรมนันทนาการ
3. เป็นการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ของชุมชน เพื่อก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีของชุมชน
4. เปิดโอกาสให้บุคคลได้รู้จักสมาชิกใหม่ สร้างมนุษยสัมพันธ์
5. เป็นการทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายเดียวกัน

กิจกรรมนันทนาการพิเศษ

1. วันนันทนาการพิเศษ เทศกาล มหกรรมต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ ลอยกระทง หรือเทศกาลศิลปหัตถกรรม วันเกิดชุมชน วันฮาวาย เป็นต้น
2. นิทรรศการ เป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจแก่ชุมชน เช่น งานอดิเรก การประกวดสิ่งประดิษฐ์ สัตว์เลี้ยง แสตมป์
3. การแสดงบนเวที เช่น ละครสัตว์ คอนเสิร์ต ดนตรี
4. การประกวดทักษะความสามารถ เช่น การจัดสวนดอกไม้ แข่งขันตกปลา ทำขนมเล็ก ประกวดนางงาม แข่งขันกินผลไม้ แข่งขันจักรยาน
5. เทศกาลเดินร่ำ เทศกาลดนตรี เทศกาลศิลปหัตถกรรม เทศกาลกีฬาพื้นเมือง

10. กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม

กิจกรรมประเภทวรรณกรรมส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาทักษะความรู้และความสามารถ จัดได้ทุกระดับวัย และเพศ กิจกรรมก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน การแสดงออกแห่งตนอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการพัฒนาจินตนาการ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมแบบประหยัดได้ และเป็นกิจกรรมที่เกื้อแก่ของมนุษยชาติ

ประเภทของกิจกรรม

การอ่าน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีรูปแบบ

1. การอ่านหนังสือประวัติศาสตร์คนสำคัญ

2. การจัดวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
3. การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง
4. การอ่านหนังสือพิมพ์
5. การอ่านนวนิยาย
6. การอ่านเพื่อชุมชน
7. การอ่านหนังสือปริทัศน์
8. การอ่านหนังสือวรรณกรรมชั้นเยี่ยม

การเขียน ตัวอย่างรูปแบบการเขียน

1. การเขียนจดหมายสังคมธุรกิจ
2. การเขียนบทร้อยกรอง
3. การเขียนแบบสมัครเล่น
4. การเขียนบทร้อยแก้วเพื่อสื่อมวลชน
5. การเขียนคอลัมน์
6. การเขียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษา
7. การเขียนหนังสือรายปี

การพูด ตัวอย่างรูปแบบของการพูด

1. การพูดได้วาที
2. การพูดทางวิทยุโทรทัศน์
3. การเล่นนิทาน
4. การอภิปราย ชักถาม
5. การจัดพบปะสภากาแฟ
6. การพูดในที่ชุมชน
7. การพูดในเชิงธุรกิจการพูด

11. กิจกรรมนันทนาการการบริการอาสาสมัคร

กิจกรรมอาสาสมัคร เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม การให้และการรับ การร่วมมือของชุมชน อันจะก่อให้เกิดความพึงพอใจและการพัฒนาจิตใจของบุคคลและสังคม อาสาสมัคร เป็นการให้บริการโดยปราศจากสินจ้างรางวัล เป็นการเสริมสร้างทักษะ และการสร้างคุณภาพชีวิต การให้บริการอาสาสมัคร เป็นการพัฒนาชุมชน และประเทศชาติโดยอาศัยแรงงาน ความร่วมมือของกลุ่มหน่วยงานเอกชน ชุมชน และองค์การธุรกิจการค้าที่จะต้องจัดบริการชุมชน

กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร

1. การพัฒนาชุมชน ได้แก่ วัด โรงเรียน สถานทีราชการ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ

2. ลูกเสือชาวบ้านพัฒนาชุมชน
3. กีฬา ที่จัดโดยสโมสร สมาคมกีฬา
4. ศิลปะ จัดกิจกรรมศิลปะชุมชน วัฒนธรรม
5. นันทนาการนอกเมือง กลางแจ้ง ช่วยส่งเสริมคุณค่าอาสาสมัคร การให้ การรับ ผู้นำ และผู้ตามที่ดี
6. องค์กร YMCA YWCA บ้านพักเยาวชนจัดกิจกรรม เพื่อบริการชุมชนในเมือง และนานาชาติ
7. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติมีกิจกรรมพัฒนาอาสาสมัครเยาวชนให้เกิดการพัฒนาลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์
8. ศูนย์เยาวชน ส่งเสริมการพัฒนาเยาวชน
9. โรงเรียน และสถาบันอุดมศึกษาฝึกอบรมนักเรียน นิสิต นักศึกษาให้รู้จักกิจกรรมอาสาสมัคร
10. สมาคม และมูลนิธิที่เป็นองค์กรเอกชนอาสาสมัคร จัดกิจกรรมอาสาสมัคร บริการชุมชน สังคมสำหรับประชากรประเภทต่างๆ เช่น สมาคมสตรี สภาสตรีแห่งชาติ มูลนิธิสายใจไทย สมาคมสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย สโมสร โลตัส โลอ้อนคิวานิส เป็นต้น

12. กิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวทัศนศึกษา

กิจกรรมการท่องเที่ยวทัศนศึกษา เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สร้างความประทับใจ ความซาบซึ้งในธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และสังคมในลักษณะที่แตกต่างกัน การท่องเที่ยวส่งเสริมการพัฒนา และการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รวมทั้งบุคลิกภาพเป็นการสร้างประสบการณ์ตรงโดยใช้แหล่งนันทนาการที่นอกจากจะเรียนในห้องเรียนหรือสถาบันการศึกษาเป็นการศึกษาชุมชนธรรมชาติที่แท้จริง การท่องเที่ยวยังเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นการกระจายรายได้สู่ชนบท และเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

กิจกรรมนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษา

1. ด้านศิลปะ และดนตรี หมายถึง กิจกรรมที่แสดงถึงศิลปะ และดนตรี รวมถึงกระบวนการผลิตศิลปะ และดนตรี ที่เป็นแหล่งรวบรวมผลงานทางด้านนี้ เช่น พิพิธภัณฑ์ โรงละคร ศูนย์วัฒนธรรม หอศิลป์ โรงภาพยนตร์ สังกัดศาลา เป็นต้น
2. ด้านวรรณกรรม และประวัติศาสตร์ หมายถึง กิจกรรมทัศนศึกษาที่เน้นการศึกษาทางด้านวรรณกรรม และประวัติศาสตร์ เช่น วัด โบราณสถาน หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดสำหรับประชาชน อุทยานประวัติศาสตร์ สถานที่ประวัติศาสตร์ทางด้านวรรณกรรม เช่น อนุสาวรีย์สุนทรภู่ หลักศิลาจารึก สถานที่หรือเมืองโบราณ เป็นต้น

3. ด้านการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม คือ กิจกรรมพัฒนศึกษาที่เน้นทางด้านกิจกรรมการติดต่อสื่อสารคมนาคม เช่น ทัศนศึกษา ระบบสถานีวิทยุ โทรทัศน์ สถานีรถไฟ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน

4. ด้านสถานที่ราชการ เป็นกิจกรรมที่เน้นศึกษาการบริหารหน่วยงานขององค์การของรัฐ เพื่อให้เข้าใจการดำเนินงานของราชการ เช่น ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา กระทรวง ทบวง กรม โรงเรียน ศาลากลาง โรงพยาบาล ค่ายทหาร สนามบิน เป็นต้น

5. ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เป็นกิจกรรมพัฒนศึกษาเน้นทางด้านศึกษาเรียนรู้สัมผัส เข้าใจ ก่อให้เกิดความซาบซึ้งประทับใจ และก่อให้เกิดการอนุรักษ์ธรรมชาติ เช่น การท่องเที่ยวศึกษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนสัตว์ สวนรุกขชาติ พุทธศาสน์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าเขาลำธาร ต้นน้ำลำธาร ทรัพยากรธรรมชาติที่หายาก เช่น ถ้ำ น้ำตก ภูเขา พันธุ์ไม้

6. ด้านโรงงาน และสถานที่เพื่อการผลิต เป็นกิจกรรมพัฒนศึกษาเน้นเรื่องกรรมวิธีกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม หรืออุตสาหกรรมท้องถิ่น เช่น ฟาร์ม โรงงาน ผลิตนม โรงงานผลิตน้ำมัน สิ่งทอ เครื่องเงิน กระดาษ ผลิตภัณฑ์ผ้า เป็นต้น

7. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ห้องฟิสิกส์ห้อง ศูนย์คอมพิวเตอร์ นิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

8. แหล่งพัฒนาสุขภาพอนามัย เช่น ศูนย์ฝึกกีฬา ศูนย์สุขภาพ

13. กิจกรรมนันทนาการประเภทกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์

เป็นกิจกรรมที่จะให้คุณค่า การเรียนรู้ การอยู่ทำงานร่วมกันในสังคม ลดความเห็นแก่ตัว ใ้บุคคลมีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี เป็นการพัฒนาสังคม และทรัพยากรชุมชน นอกจากนี้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ยังช่วยลด ละลายพฤติกรรมของกลุ่มในการที่เข้าร่วมกิจกรรม การให้ความร่วมมือในการที่ทำให้จุดหมายดำเนินการไปสู่เป้าหมายขององค์กรที่ตั้งขึ้น

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

1. การอภิปราย เช่น ปัญหาและอุปสรรคของการทำงาน เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม
2. เกมส่งเสริมคุณค่าประชาธิปไตย
3. เกมการทำงานเป็นทีม
4. เกมค่านิยม
5. เกมสังเกตพฤติกรรม
6. เกมฝึกการฟัง – พูด – คิด
7. เกมการปกครอง และบริหารกลุ่ม
8. เกมสร้างความคุ้นเคย เช่น ปิดหน้าต่างหัวใจ

14. กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาจิตใจ และความสงบสุข

เป็นกิจกรรมที่สอนคุณค่าในเรื่องของการพัฒนาสมาธิ จิตใจ ความสุขสงบ ซึ่งไม่ได้เน้นในเรื่องการเคลื่อนไหว ตื่นเต้น หรือความสุขสนุกสนาน ตัวอย่างเช่น กิจกรรมฝึกสมาธิ โยคะ การฟังเพลง ศีลธรรมะ ปรัชญามวยจีน เป็นต้น ถือว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากไม่แพ้กิจกรรมอื่นๆ เพราะกิจกรรมนี้จะช่วยสร้างความสมดุลระหว่างการงานกับการพักผ่อน การลดความเครียด ความวิตกกังวล เป็นการพัฒนาการทางจิตใจ และสภาพร่างกาย ระบบสรีระและชีวภาพ ควบคู่กับทางด้านจิตใจ

15. กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ

เป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านสุขภาพกาย และจิตใจ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ รวมถึงการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อน การสร้างความสมดุลของชีวิต เช่น การวิ่ง – เดินเพื่อสุขภาพ จักรยาน การควบคุมน้ำหนัก การบริโภคอาหารและโภชนาการ การผ่อนคลายความเครียด เป็นต้น

ลักษณะของนันทนาการ

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำว่านันทนาการให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า กิจกรรมมีความสำคัญอย่างไร มีลักษณะอย่างไร จอร์จ ดี. บัทเลอร์ ได้เขียนไว้ในหนังสือนันทนาการเบื้องต้น (Introduction to Community Recreation) พอสรุปได้ดังนี้ (จรินทร์ ธานีรัตน์, 2528 : 16-17)

1. กิจกรรมนันทนาการนั้นต้องเป็นกิจกรรม (Activity) กล่าวคือ ต้องมีการกระทำร่างกาย กล้ามเนื้อหรืออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งได้มีการกระทำ หากอยู่เฉยๆ เช่น นอนหลับถือว่าไม่เป็นกิจกรรมทางนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งได้กระทำหรือปะทะกับสิ่งแวดล้อม (an organism interacts to environment)

2. การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นต้องเป็นการกระทำด้วยความสมัครใจ (Voluntarily) ความต้องการ และเลือกที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ด้วยความสมัครใจไม่มีใครหรืออำนาจอื่นใดไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมมาบังคับให้ทำกิจกรรมนั้นๆ

3. กิจกรรมที่ทำนั้นต้องเป็นเวลาว่าง (Free Time) ได้แก่เวลาที่นอกเหนือจากเวลาอนหลับ (เป็นประจำในเวลากลางคืน) เวลาทำงานหรือเวลาเรียนหนังสือ (ชั่วโมงเรียน) เวลาประกอบภารกิจประจำวัน เช่น เวลาในการเดินทาง เวลาจำเป็นส่วนตัว เช่น รับประทานอาหาร เข้าห้องน้ำ เป็นต้น เวลานอกจากนั้น ถ้าจะประกอบกิจกรรมก็ถือว่าได้ว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการ

4. เป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคมไม่เกินไปในทางอบายมุข แต่เป็นกิจกรรมที่ก่อประโยชน์ทางการศึกษา (Educational activities) และเป็นกิจกรรมสร้างคุณค่าชีวิตมนุษย์

5. กิจกรรมนั้นต้องนำมาให้เกิดความพึงพอใจในทันทีทันใด และโดยตรง (Immediate and direct satisfaction) ต่อผู้เข้าร่วมนั้น

6. กิจกรรมที่เลือกกระทำนั้นไม่เป็นกิจกรรมที่เป็นอาชีพ (Professional) เช่น การตกปลาของชาวประมง ซึ่งการตกปลาเป็นอาชีพของเขาจึงไม่เป็นนันทนาการ

จากลักษณะดังกล่าวอาจวิเคราะห์ได้ว่า การจัดกิจกรรมนันทนาการทุกครั้งมีเป้าหมายหรือจุดประสงค์ชัดเจนเสมอว่าต้องการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมบรรลุเป้าหมายอะไร นั่นคือ กิจกรรมนันทนาการก็มีจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่จะสร้างสรรคบุคคลหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมบรรลุจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมและชี้แนะให้บุคคลสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม

2. เพื่อส่งเสริมให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน และมีการรับผิดชอบ

4. สร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคม

5. เพื่อเปิดโอกาสให้ได้แสดงออกตามเอกภาพแห่งตนไปในแนวทางที่ถูกต้อง

6. เพื่อฝึกฝนลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย

7. เพื่อชี้แนะให้บุคคลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

8. เพื่อสะท้อนให้เห็นแนวความคิด ค่านิยม และวัฒนธรรมต่างๆ ในขณะร่วมกิจกรรม

9. เพื่อสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์โดยการเล่นหรือร่วมกิจกรรม

นันทนาการเพื่อให้รู้จักปรับปรุงตนเองให้เข้ากับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมได้ดี

โดยสรุปลักษณะความสำคัญของนันทนาการ เป็นกิจกรรมมีหลายรูปแบบ ไม่จำกัดเวลาเข้าร่วม เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ใช้เป็นกิจกรรมเพื่อการบำบัดทั้งร่างกายและจิตใจ จากคุณลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้ว่านันทนาการมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิต เป็นส่วนหนึ่งในแนววงชีวิตของมนุษย์ เพื่อก่อให้เกิดความสุข ความรัก ความอบอุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและชุมชน

ความสำคัญของนันทนาการ

นันทนาการเป็นปัจจัยที่สำคัญของทุกชีวิต อันจะนำมาซึ่งความสุข ความพอใจ ความหยรษา ร่าเริงและก่อให้เกิดความมานะพยายามที่จะแสวงหาสรรพสิ่งมากมายแก่ชีวิต” (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2528 : 59)

เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 4-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อบุคคล นันทนาการมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตคนเรา นันทนาการเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันนอกเหนือจากการทำงานและกิจวัตรประจำวันแล้ว คนเราต้องการใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อน เพื่อคลายความเครียดทางกาย ทางอารมณ์ เพื่อความพึงพอใจ และเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับชีวิตในอนาคตต่อไป

2. ความสำคัญต่อครอบครัว ครอบครัวเป็นสังคมหน่วยย่อยที่สุดและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสังคมอื่นๆ เช่น ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ กิจกรรมนันทนาการเป็นกระบวนการ

หนึ่งทางสังคมที่เสริมสร้างให้เราเห็นว่าที่ รัฐบาล และรู้จักหลักการจัดการให้เหมาะสมในโอกาสและสถานที่ การได้ใช้กิจกรรมนันทนาการในครอบครัวในโอกาสต่างๆช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัวให้มีความใกล้ชิด เข้าใจ รักและผูกพันกันมากยิ่งขึ้น

3. ความสำคัญต่อชุมชน ในประเด็นนี้มีนัยสำคัญสองประการคือ นันทนาการสร้างชุมชนให้มีประโยชน์ประการหนึ่งและองค์กรชุมชนควรสร้างกิจกรรมนันทนาการเพื่อคุณภาพของชุมชนเองอีกประการหนึ่ง

ประการแรก นันทนาการช่วยเสริมสร้างสมาชิกของชุมชนให้มีเหตุผล มีคุณภาพดี มีประสิทธิภาพและกำลังงานที่ดีของชุมชน ทั้งนี้เพราะนันทนาการจะเป็นกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกชุมชนรู้จักหน้าที่ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนและแก่กลุ่ม รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตัว ดำรงตนเป็นพลเมืองดี ซึ่งเป็นการสร้างสมาชิกที่ดี ลดละปัญหาสังคม ลดปัญหาอาชญากรรมรวมไปถึงปัญหาของชาติ อีกประการหนึ่งสมาชิกที่ดีของชุมชนย่อมเสริมสร้างสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วย

ประการที่สอง องค์กรในชุมชนควรรับบทบาท หน้าที่ จัดบริการกิจกรรมนันทนาการแก่สมาชิกให้หลากหลายและทั่วถึงเพื่อบริการแก่สมาชิกตามความถนัด ความสนใจ ในโอกาสต่างๆทั้งในรูปแบบบริการให้เปล่า และรูปแบบอื่นๆ ตามสภาพความคล่องตัวของชุมชน

4. ความสำคัญของประเทศชาติ ความมั่นคงของประเทศชาติ มีองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการทหาร องค์ประกอบทุกด้านดังกล่าวมีพื้นฐานจากประชาชนถ้าประชาชนมีสุขภาพดี มีจิตใจดี รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ปราศจากโรค มีการศึกษาดี รู้จักหน้าที่ บทบาทต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ย่อมเป็นกำลังหลักและสร้างความมั่นคงให้ประเทศชาติ

5. ความสำคัญต่อนานาชาติ ชุมชนนานาชาติที่พัฒนาแล้ว จากขบวนการพัฒนามนุษย์ ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ย่อมรู้หน้าที่บทบาทและความเข้าใจในสัมพันธภาพของมนุษยชาติ หลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งการปะทะกันอย่างรุนแรง ใช้การเจรจาประนีประนอมด้วยเหตุผล ไม่ดูถูกกดขี่ข่มเหงกันในเรื่องเชื้อชาติ ระบบการปกครอง และการที่ประชาชาติได้มีกิจกรรมร่วมกัน เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาภาคพื้นทวีป กีฬานานาชาติ กีฬาสโมสร รวมถึงการแลกเปลี่ยนกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรมต่างๆ สร้างความเข้าใจ ความรักสมานฉันท์ให้ดียิ่งขึ้น

ไวส์คอปฟ์ (กงศักดิ์ เจริญรักษ์. 2527 : 80-81 ; อ้างอิงจาก Weiskopf. 1975) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนันทนาการที่ให้ผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาในด้านต่างๆต่อผู้เข้าร่วมดังนี้

1. นันทนาการกับผลทางด้านจิตวิทยา เป็นที่ยอมรับกันว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะป้องกันบุคคลที่ป่วยทางด้านจิตใจ และยังใช้ฟื้นฟูจิตใจให้กลับคืนสภาพเดิมได้เร็ว นอกจากนี้ นันทนาการยังช่วยลดความคับข้องใจหรือความวิตกกังวล

2. นันทนาการกับผลทางร่างกาย กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมและกีฬาจะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดีทำให้ร่างกายได้รับการพัฒนาทุกส่วน ส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของระบบในร่างกาย โดยเฉพาะระบบการไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อ

และระบบขับถ่ายของเสีย เมื่อร่างกายแข็งแรงก็จะมีผลทำให้สามารถประกอบกิจกรรมประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

3. นันทนาการกับผลทางสังคม กิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคคลที่เข้าร่วมมีการทำงานและรับผิดชอบร่วมกันมีการติดต่อประสานงานเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงเป็นการส่งเสริมให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น

ความมุ่งหมายของนันทนาการ (Objective of Recreation)

นันทนาการเป็นเรื่องของการแสดงออกด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ เพื่อหวังความสุขที่จะได้รับ เป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ นอกจากจะช่วยส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ยังส่งผลถึงการเข้าหุ่หมู่คณะได้เป็นอย่างดีโดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อ นันทนาการจึงนับว่ามีบทบาทต่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เข้าร่วมตามความมุ่งหมายที่วางไว้ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึง ความมุ่งหมายของนันทนาการที่ โด널ด์ ซี ไวส์คอปฟ์ (Donald C. Weiskopf, 1975 : 10-11) ได้กล่าวไว้ในหนังสือการแนะนำนันทนาการและเวลาว่าง (A Guide to Recreation and Leisure)

1. เพื่อความพึงพอใจในความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Satisfying basic human needs) มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติจากปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน และเพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุข มนุษย์จึงได้วนขวายหากิจกรรมต่างๆ เพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สร้างความพึงพอใจให้กับมนุษย์ในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ความต้องการในความสำเริง การที่คนเรากระทำกิจกรรมใดๆ ก็ตาม เมื่อเกิดความสำเริงจะเกิดความพึงพอใจและดีใจ ไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะมีคุณค่ามากน้อยเพียงใดก็ตาม จะเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมีความภาคภูมิใจและคิดเสมอว่าตนเองต้องทำได้ในกิจกรรมต่อไป นันทนาการจะเป็นสื่อของความสำเริงในการมุ่งมั่นของผู้เข้าร่วม

1.2 ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสถานภาพทางเศรษฐกิจได้ เช่น งานอดิเรก งานด้านศิลปหัตถกรรม การจัดสวนต่างๆ จะช่วยสร้างความมั่นคงต่อตนเองและครอบครัวได้เป็นอย่างดี ด้วยการนำผลพลอยได้จากงานนันทนาการนั้นๆ เปลี่ยนค่าเป็นเงินโดยไม่ยาก

1.3 ความต้องการด้านความรัก มนุษย์ทุกคนต้องการความรักความอบอุ่นทั้งจากพ่อแม่ ครู อาจารย์ และเพื่อนๆ เมื่อตนเองได้รับความรักจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะทำให้เกิดความอบอุ่นทางใจและมีน้ำใจที่จะแสดงออกกับเพื่อนร่วมงาน ชีวิตจะมีความสุขตามความต้องการ

1.4 ความต้องการความปลอดภัย ทุกชีวิตมีความต้องการเรื่องความปลอดภัยทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและภัยรอบๆ ตัว นอกจากความปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับตนเองแล้วยังรวมถึงความปลอดภัยกับครอบครัว เพื่อน และทุกคนที่ร่วมกิจกรรมนันทนาการ

2. เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ (Promotion title health)

นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำไม่อยู่นิ่งเฉย เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวใช้
อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายทำงานหรือประกอบกิจกรรม ย่อมจะทำให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง
ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ นอกจากนี้ นันทนาการยังเป็นเรื่องของการส่งเสริมความสุขสนุกสนาน ความ
พึงพอใจในการเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ย่อมทำให้สุขภาพจิตดีตามไปด้วย จึงพอสรุปได้ว่านันทนาการ
มีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีพร้อมกันไป

คุณค่าของนันทนาการที่มีต่อบุคคล นันทนาการมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมที่จะทำให้เกิดการ
พัฒนาได้ 3 ประการหลัก ดังนี้

1. ส่งผลทางด้านจิตใจ (Psychological Aspects of Recreation)

นันทนาการ เป็นที่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันและรักษาสุขภาพจิตไม่ให้มี
ความวิตกกังวล และยังเป็นเครื่องช่วยฟื้นฟูและพัฒนาสุขภาพจิตอีกด้วย นันทนาการเป็นส่วนสำคัญใน
การช่วยคนที่กำลังเกิดความสับสน พุ่งชน กังวลและเป็นห่วง สิ่งต่างๆเหล่านี้จะหมดไปถ้าได้ศึกษาให้
ความสนใจอย่างจริงจังโดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องแก้ไขที่ละเล็กละน้อย นักจิตวิทยาที่
สำคัญๆ ให้การยอมรับนันทนาการ เพราะถือนันทนาการเป็นส่วนสำคัญและเป็นพื้นฐานของสุขภาพจิต
ของทุกคน เมานิกอร์ ได้ให้ความเห็นว่า คุณค่าของการมีประสบการณ์ด้านนันทนาการจะมีส่วนช่วย
ทำให้การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของแต่ละคน เขากล่าวอย่างหนักแน่นว่า การทำงานอดิเรก การเล่น
กีฬา และเกม มีความสำคัญมากที่จะช่วยให้อารมณ์มีความสุข

2. ส่งผลทางด้านร่างกาย (Physical Aspects of Recreation)

กิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับเกม กีฬา และกิจกรรมกลางแจ้ง จะช่วยส่งเสริมและ
พัฒนาร่างกายที่ดี มีความสมบูรณ์แข็งแรง กิจกรรมดังกล่าว สามารถสร้างคนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความ
รับผิดชอบ กิจกรรมด้านการกีฬา และเกมจะช่วยส่งเสริมระบบการทำงานของร่างกายให้มีประสิทธิภาพ
โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย เช่น ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบ
กล้ามเนื้อ เป็นต้น

3. ส่งผลทางด้านสังคม (Social Aspects of Recreation)

นันทนาการสามารถสร้างโอกาสให้คนเรามีงานทำร่วมกันและค้นพบความต้องการขั้น
พื้นฐานที่แท้จริงของคนเรา ความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่แท้จริงคือความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกันของ
คนในสังคมที่ทุกคนต้องการ เป็นการช่วยสร้างสังคมให้มีความเป็นอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 43-45) ได้กล่าวถึงประโยชน์ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคล และชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน มีความสุขในชีวิต และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้บุคคล และชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต
3. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์สุขรวมทั้งความสุข สนุกสนาน และความสุขสงบ ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการพัฒนาการ ควบคุมอารมณ์ และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย
4. ส่งเสริมในเรื่องของกายบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการเพื่อการบำบัด เป็นกรรมวิธีและ กิจกรรมที่จะช่วยรักษาคนป่วย ทั้งทางด้านร่างกาย และสุขภาพจิต เช่น งานอดิเรกประเภทประดิษฐ์ สร้างสรรค์และช่วยส่งเสริมความหวัง ความคิด และการใช้เวลาว่างแก่คนป่วยซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกายหรือจิตใจ กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬานันทนาการช่วยส่งเสริมการพัฒนาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการทางสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจของคนป่วย
5. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้ แสดงออก และละลายพฤติกรรมของกลุ่มสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการอยู่ค่ายพักแรมช่วยฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ลด ความเห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

บัทเลอร์ (Butler 1959 : 14-15) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ไว้พอสรุปได้ ดังนี้คือ

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการคือทางออกที่ดีของการแสดงออก และการพัฒนาตนเอง
3. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และเป็นการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
4. นันทนาการ เป็นวิธีหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

หลักการจัดการกิจกรรมนันทนาการ

พิระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 104) ได้กล่าวว่า การจัดวางแผนกิจกรรมประสิทธิภาพนั้น ควรพิจารณาถึงข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. มีการจัดวางแผนกิจกรรมที่จะจัดบริการ โดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผน

2. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายของการจัดบริการกิจกรรมแต่ละอย่าง
3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารอย่างทั่วถึง
4. จัดบริการกิจกรรมให้สอดคล้องกับนโยบายทางการเมือง และส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
5. จัดบริการให้กับสมาชิกอย่างทั่วถึง และหลากหลาย
6. จัดตามความต้องการ ความสนใจของผู้เข้าร่วม
7. จัดโปรแกรมกิจกรรมให้กว้าง สนองตอบความต้องการของสมาชิกอย่างเหมาะสม
8. จัดกิจกรรมบริการให้ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กัน
9. จัดกิจกรรมบริการให้เหมาะสมกับฤดูกาล โอกาส เวลา ฐานะทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม

ประเพณีของชุมชน

10. จัดโปรแกรมกิจกรรมให้ความสัมพันธ์กับการจัดบริการขององค์กรอื่นๆ

การจัดกิจกรรมนันทนาการ

พระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 100-101) ได้กล่าวว่า ก่อนการวางแผนการเพื่อจัดนันทนาการ ควรที่จะศึกษารวบรวมข้อมูลรายละเอียด ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสมและเป็นไปได้ โดยการรวบรวม บันทึก สัมภาษณ์ วิเคราะห์วิจัย ซึ่งหมายถึงข้อมูลต่างๆดังต่อไปนี้

1. สมาชิก ได้แก่ จำนวน อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความสนใจ ฯลฯ
2. ลักษณะทางสังคม ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เศรษฐศาสตร์

วัฒนธรรม และสังคมวิทยา

3. การจัดการ ได้แก่ รูปแบบการจัดบริหาร อำนาจหน้าที่ งบประมาณ ทรัพยากรต่างๆ
4. สภาพพื้นที่ ได้แก่ อาณาเขต ที่อยู่อาศัย
5. สถานภาพทางสังคม ได้แก่ ข้อมูลด้านสุขภาพ อนามัย ความปลอดภัย ระยะเวลาที่จะจัดกิจกรรมสนองตอบ เวลาว่างและโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

6. ความพร้อม ได้แก่ ความต้องการความสนใจของสมาชิก ฐานะทางเศรษฐกิจ และรูปแบบการจัดโดยบริการต่างๆ หลักทฤษฎีการจัดนันทนาการ

7. ข้อมูลด้านการบริหาร ได้แก่ ข้อมูลด้านการบริการ ซึ่งประกอบด้วย

7.1 สภาพภูมิประเทศ เป็นเชิงเขา ชายหาด สวนสาธารณะ ป่าเขา สนามเด็กเล่น ห้องสมุดประชาชน

7.2 รูปแบบการจัดบริการขององค์กรอื่นๆ มีการจัดบริการในรูปแบบใด ประสพผลอย่างไร เป็นกลุ่ม ชมรม สมาคม สโมสร หรือองค์กรศาสนา

7.3 ชนิดของการบริการ ได้แก่ มีการจัดบริการธุรกิจการค้า เช่น โรงภาพยนตร์ สวนสนุก หรือจัดบริการเพื่อสาธารณะ

8. ความพร้อมด้านกำลังบุคลากร หน่วยงานองค์กรต่างๆที่จะมีส่วนสนับสนุนการจัด
นันทนาการ พลังของสมาชิกในชุมชน สภาพธุรกิจของชุมชน และสภาพแวดล้อมทั่วไป

9. ข้อมูลด้านอุปกรณ์ แผนภูมิ ภาพถ่าย ภาพประกอบต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ
ตลอดจนองค์กรหน่วยงานในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการนำมาใช้
ประกอบการจัดบริการนันทนาการในชุมชน

10. ข้อมูลสภาพปัญหาของชุมชน ความต้องการพื้นฐานในชุมชน

ความรู้เกี่ยวกับโรงพยาบาลหัวเฉียว

ประวัติโรงพยาบาลหัวเฉียว

โรงพยาบาลหัวเฉียว ก่อตั้งโดยมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2461 โดยเริ่มจากสถานพยาบาล
ผดุงครรภ์ ให้บริการทำคลอดทั้งในและนอกสถานที่ ต่อมาได้ขยายสถานที่เป็นอาคาร 22 ชั้น ที่ทันสมัย
เพื่อให้การบริการรักษาพยาบาลครอบคลุมทุกสาขาโรค เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 นับเป็นพระ
มหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้า
ลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดอาคาร 22 ชั้น โรงพยาบาล
หัวเฉียวอย่างเป็นทางการ

ปัจจุบัน โรงพยาบาลหัวเฉียวพัฒนาก้าวหน้าขึ้น เป็นโรงพยาบาลทั่วไป (General Hospital)
ให้บริการทุกสาขาการแพทย์ และมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล
(Hospital Accreditation : HA) โดยยึดหลักการดำเนินรอยตามปณิธานของหลวงปู่ได้สง

วิสัยทัศน์ :	หัวเฉียวก้าวไกล	มั่นคงมาตรฐาน
	ประทับใจบริการ	โรงพยาบาลเพื่อสังคม
พันธกิจ :	รักษาพยาบาลด้วยคุณธรรมอย่างมีคุณภาพ พร้อมพัฒนามาตรฐาน	
	เพื่อความพอใจของผู้มาใช้บริการ และประโยชน์สุขของสังคม	
คำขวัญ :	ซื่อสัตย์ สามัคคี มีคุณธรรม	

ศักยภาพโรงพยาบาลหัวเฉียว

ด้วยวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งมาตรฐานและคุณภาพการรักษาพยาบาลรวมถึงการ
เสริมสร้างการบริการให้เป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ โรงพยาบาลหัวเฉียว จึงได้รับการรับรอง
มาตรฐานคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation : HA) จากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพ
กระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี พ.ศ. 2548

ก้าวสู่...โรงพยาบาลคุณภาพมาตรฐาน HA

โรงพยาบาลหัวเฉียว มีศักยภาพในการรองรับผู้ป่วยนอกได้ปีละประมาณ 500,000 คน มีเตียงรองรับผู้ป่วย 450 เตียง สามารถให้บริการตรวจรักษาพยาบาลโรค ได้อย่างครอบคลุมทุกสาขา การแพทย์ โดยมีคณะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูงกว่า 200 ท่าน พร้อมพร้อมด้วยเครื่องมือตรวจวินิจฉัยโรคที่ละเอียดแม่นยำและทันสมัย พร้อมบุคลากรทางการแพทย์อื่นๆ อีกมาก

คลินิกอายุรกรรม ให้บริการตรวจรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านอายุรศาสตร์สาขาต่างๆ ซึ่งล้วนเปี่ยมไปด้วยประสบการณ์และความชำนาญในการตรวจรักษาโรคทางด้านอายุรกรรมทุกระบบ มีศูนย์วินิจฉัยโรคพร้อมเครื่องมือที่ทันสมัย มีศักยภาพในการดูแลคนไข้หนักในแต่ละโรคได้เป็นอย่างดี อาทิ เวชปฏิบัติทั่วไป ให้บริการตรวจรักษาโรคทั่วไป โรคระบบทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ ประสาทและสมอง โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคไต โรคเลือด โรคมะเร็ง โรคติดเชื้อ โรคผู้สูงอายุ โรคข้อและรูมาติสซั่ม โรคผิวหนัง โรคทางจิตเวช โรคต่อมไร้ท่อ เช่น เบาหวาน ไทรอยด์

คลินิกสูตินรีเวช ให้บริการตรวจรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสูตินรีเวชศาสตร์สาขาต่างๆ ที่มีประสบการณ์และความชำนาญสูง อาทิ ฝากครรภ์และคลอดบุตรครบวงจร คลินิกวางแผนครอบครัว คลินิกมีบุตรยาก คลินิกวัยทอง คลินิกส่งเสริมสุขภาพหญิงตั้งครรภ์ คลินิกเสริมสร้างคุณภาพทารก ที่เน้นการพัฒนาสมองของลูกน้อยตั้งแต่ออยู่ในครรภ์ ตรวจโรคและผ่าตัดทางนรีเวช คลินิกผ่าตัดผ่านกล้องทางนรีเวช สูตินรีเวชเฉพาะทาง มะเร็งนรีเวช

นอกจากนี้ยังมีบริการเสริมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของมารดาและสตรีทั่วไป ได้แก่ ทวารห้องคลอด เป็นกิจกรรมเพื่อช่วยลดความวิตกกังวลสำหรับคุณแม่มือใหม่ สปากุณแม่หลังคลอด สปากะชับสัดส่วนสำหรับสุภาพสตรีทั่วไป

คลินิกเด็ก ให้บริการตรวจรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์สาขาต่างๆ ที่มีประสบการณ์และความชำนาญด้านกุมารเวชกรรมทุกระบบ อาทิ กุมารเวชทั่วไป กุมารเวชเฉพาะทาง ทารกแรกเกิด โลหิตวิทยา โรคไต โรคหัวใจเวชศาสตร์วิกฤต โรคภูมิแพ้ ระบบประสาท ระบบการเจริญเติบโต – ต่อมไร้ท่อ – เบาหวาน

นอกจากนี้ยังให้บริการตรวจสุขภาพและฉีดวัคซีนป้องกันโรคที่จำเป็นทุกชนิดแก่เด็ก และมีศูนย์พัฒนาการเด็ก เพื่อเฝ้าระวังหรือคัดกรองเด็กพิเศษที่มีปัญหาทางร่างกายและสติปัญญา เช่น เด็กออทิสติก เด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมและพัฒนาการ

คลินิกศัลยกรรม ให้บริการตรวจรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยกรรมศาสตร์สาขาต่างๆ ที่มีประสบการณ์และความชำนาญในการตรวจรักษาโรคทางด้านศัลยกรรม พร้อมทั้งมีศักยภาพในการดูแลคนไข้หนักในแต่ละโรคได้เป็นอย่างดี อาทิ ศัลยกรรมทั่วไป ศัลยกรรมทรวงอกและหัวใจ ศัลยกรรมสมองและประสาท ศัลยกรรมตกแต่ง ศัลยกรรมทางเดินปัสสาวะ ศัลยกรรมเด็ก

คลินิกกระดูกและข้อ ให้บริการตรวจรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกระดูก ข้อ และ กล้ามเนื้อ ที่มีประสบการณ์และความชำนาญในการตรวจรักษาโรค สามารถผ่าตัดเปลี่ยนข้อกระดูก สะโพก ข้อเข่า และอื่นๆ

คลินิกตา หู คอ จมูก ให้บริการตรวจรักษาผู้ป่วยที่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบจักษุ และระบบหู คอ จมูก โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือทันสมัย มีแนวทางในการรักษาอย่างชัดเจน รวมทั้งการรักษาที่มีประสิทธิภาพ อาทิ โรคเกี่ยวกับระบบจักษุ เช่น ผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับสายตา ต้อกระจก ต้อหิน ฯลฯ โรคเกี่ยวกับช่องหูอักเสบ หรือน้ำหนวกเฉียบพลันและเรื้อรัง แก้วหูอักเสบ ตรวจความดันในหู ชั้นกลาง ตรวจการทำงานของหูชั้นในและโสตประสาทระดับก้านสมอง การใส่เครื่องช่วยฟังในคน สูงอายุ และเด็กที่หูตึง คอหอยอักเสบเรื้อรัง ริดสีดวงจมูก ไช้น้ำอักเสบ โรคภูมิแพ้ นอกจากนี้ยังมี บริการตรวจสมรรถภาพในการได้ยินด้วยเครื่องตรวจการได้ยิน (Audiogram)

คลินิกทันตกรรม ให้บริการตรวจรักษาโรคครอบคลุมโรคในช่องปากทุกสาขา ซึ่งเน้นความ สะอาดในขั้นตอนต่างๆเป็นสำคัญ อาทิ ทันตกรรมทั่วไป เช่น ถอนฟัน ขูดหินปูน ผ่าตัดฟันคุด ผ่าตัดแก้ไขขากรรไกร รักษาโรคเหงือก การฝังรากเทียม ทันตกรรมสำหรับเด็ก ทันตกรรมเพื่อความสวยงาม เช่น การฟอกสีฟัน การตกแต่งแก้ไขฟันหน้า การจัดฟัน ทันตกรรม ประดิษฐ์

คลินิกเวชศาสตร์ฟื้นฟูและกายภาพบำบัด ให้การบำบัดรักษา ป้องกัน แก้ไข และ ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับโรคทางระบบต่างๆ ดังนี้ โรคทางระบบสมองและประสาท โรคระบบ ทางเดินหายใจและทรวงอก โรคทางระบบกระดูก กล้ามเนื้อและเส้นเอ็น

แผนกฉุกเฉิน ให้บริการตรวจรักษาพยาบาล ผู้ป่วยภาวะวิกฤตและกรณีฉุกเฉินทุกรูปแบบ ทั้งจากโรคทั่วไปและอุบัติเหตุครบวงจร ด้วยทีมแพทย์-พยาบาลผู้เชี่ยวชาญ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ อันทันสมัยและเปี่ยมประสิทธิภาพ อาทิ เครื่องช่วยหายใจ เครื่องกระตุ้นไฟฟ้า เป็นต้น โดยประเมิน สภาพและค้นหาปัญหาของผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อให้การรักษาอย่างเหมาะสมถูกต้องทันทั่วถึง โดยยึดหลัก ความปลอดภัยในชีวิตของผู้ป่วยเป็นสำคัญ เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยพ้นภาวะวิกฤต รอดชีวิต และลดการ สูญเสียอวัยวะ

ทั้งนี้โรงพยาบาลหัวเฉียวมีศูนย์เอ็กซเรย์คอมพิวเตอร์ ทำให้สามารถให้บริการตรวจ วินิจฉัยโรคฉุกเฉินต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบในการให้บริการรักษาที่มี คุณภาพกับห้อง ICU และห้องผ่าตัด

นอกจากนี้ยังมีบริการ One-Day Care Unit ที่ให้การดูแลผู้ป่วยที่มีอาการไม่รุนแรงนัก เป็น การช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและให้ความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

โรงพยาบาลหัวเฉียว เปิดคลินิกพิเศษเฉพาะโรคและบริการต่างๆ เพื่อผู้ป่วย ดังนี้ คลินิก โรคเลือด คลินิกโรคมะเร็ง คลินิกจิตเวช คลินิกโรคข้อและรูมาติสซั่ม คลินิกโรคระบบทางเดิน หายใจ คลินิกติดเชื้อ คลินิกผิวหนังและความงาม คลินิกผู้สูงอายุ คลินิกศัลยกรรมหัวใจ คลินิก

ศัลยกรรมทางเดินปัสสาวะ คลินิกศัลยกรรมตกแต่ง คลินิกศัลยกรรมเด็ก คลินิกศัลยกรรมประสาท คลินิกโรคภูมิแพ้ คลินิกการเจริญเติบโต ต่อมาไร้ท่อ และเบาหวานในเด็ก ศูนย์ไตเทียม ศูนย์ตรวจสุขภาพ ให้บริการตรวจสุขภาพเป็นรายบุคคลและหมู่คณะ บ้านวัยทอง บริการดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี บริการ Home Health Care เชื่อมผู้ป่วยและพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน

เครื่องมือทางการแพทย์ ด้วยปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีทางการแพทย์มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก การวินิจฉัยโรคให้ถูกต้องเป็นขั้นตอนแรกในการรักษาพยาบาลให้ได้ผล อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้ป่วยได้รับประโยชน์สูงสุด และเสียค่าใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น ดังนั้นโรงพยาบาลหัวเฉียว จึงได้จัดเครื่องมือต่างๆ เพื่อช่วยในการวินิจฉัยโรคและการดูแลรักษาผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อาทิ ศูนย์เอกซเรย์คอมพิวเตอร์ เครื่องปอดและหัวใจเทียม ที่ใช้ในการผ่าตัดศัลยกรรมหัวใจ เครื่องไตเทียม เครื่องสลายต่อกระดุกแบบใหม่ด้วยอัลตราซาวด์ เครื่องเลเซอร์รักษาตา เครื่องตรวจคลื่นไฟฟ้าสมอง เครื่องตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ กล้องส่องระบบทางเดินอาหาร กล้องส่องใช้ในการผ่าตัดถุงน้ำดีโดยไม่ต้องเปิดผนังหน้าท้อง กล้องส่องระบบทางเดินหายใจ เครื่องเอกซเรย์เต้านม (แมมโมแกรม) เครื่องเอกซเรย์ฟัน เครื่องตรวจมวลกระดูก เครื่องตรวจการนอนกรน รถพยาบาลที่พร้อมด้วยเครื่องช่วยชีวิตฉุกเฉิน ฯลฯ

บริการพิเศษ

รถแอมบูแลนซ์ รถพยาบาลฉุกเฉินรับ - ส่งผู้ป่วยอย่างรวดเร็วปลอดภัย โทร. 0-2223-1351
ต่อฉุกเฉิน

คลินิกเสริมสร้างคุณภาพทารก เพื่อสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวให้มีส่วนร่วมกัน
เตรียมสมองลูกให้พร้อมต่อการเรียนรู้ในอนาคต

ทัวร์เพื่อคลอดบุตรอย่างมีคุณภาพ เพื่อลดความวิตกกังวลของคุณแม่ในการคลอดบุตร
ศูนย์สุขภาพสู่ครอบครัว (Home Health Care) เป็นบริการเยี่ยมคุณแม่หลังคลอด การเยี่ยมผู้ป่วย เฝ้าผู้สูงอายุที่บ้านหรือแนะนำการเลี้ยงดูทารกแรกเกิดถึงบ้าน

โครงการรักษาพยาบาลบุคคลในความรับผิดชอบ ซึ่งให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ที่มีบุคคลที่เป็นญาติในครัวเรือนหรือบริวารที่มารับบริการรักษาพยาบาล

โครงการตรวจสุขภาพนอกสถานที่ สำหรับผู้บริหารและพนักงานในสถานประกอบการ
และสำหรับนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา โดยเก็บคุณภาพและลดเอกซเรย์

ศูนย์หัวใจพิทักษ์ชีพ ให้บริการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉิน
โทร. 0-2223-1774

โครงการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่ผู้ประสบอุบัติเหตุที่ไม่มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งนำส่ง
โรงพยาบาลใกล้เคียงที่เกิดเหตุโดยโรงพยาบาลหรือรถปอดเด็กตั้ง

บ้านวัยทอง ให้บริการดูแลผู้สูงอายุ มีทั้งแบบเข้าไปเฝ้ากลับ (Day Care) และแบบพักค้าง
โรงพยาบาล

ชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลหัวเฉียว กับกิจกรรมเพื่อสุขภาพ ณ ลานहरราชัน 6
โทร. 0-2223-1351 ต่อ 3161

อาคารสูง 22 ชั้น โรงพยาบาลหัวเฉียวเพียบพร้อมไปด้วยระบบควบคุมและป้องกันอัคคีภัย ระบบรักษาความปลอดภัยและรักษาความสะอาด การบริการสาธารณูปโภค อาคารจอดรถกว้างขวาง และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีสนามเด็กเล่นและสวนหย่อมอันร่มรื่นสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้การแพทย์แผนปัจจุบันโรงพยาบาลหัวเฉียวยังมีการแพทย์แผนทางเลือกไว้ให้บริการ ได้แก่สถานพยาบาลหัวเฉียวแผนจีน เช่น ฟิงเจ้ม นวดทุยหนา แม่ สมุนไพรจีน

ขณะนี้โรงพยาบาลหัวเฉียว มีสาขาที่ซานเหมิง ตั้งอยู่ที่ด้านหน้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ถนนบางนา-ตราด กม. 18 มีชื่อว่าคลินิกหัวเฉียว สามารถให้บริการในระดับผู้ป่วยนอก และทันตกรรมได้อย่างสมบูรณ์แบบ โทรศัพท์ 0-2312-664

การจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลหัวเฉียว

จากวิวัฒนาการของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโรงพยาบาลให้มีความทันสมัย สามารถให้บริการด้านการรักษาและสาธารณสุขกับผู้ป่วยได้อย่างเต็มรูปแบบ เป็นเพราะความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในโรงพยาบาลที่ช่วยกันพัฒนาให้โรงพยาบาลมีความก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ นอกจากการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลที่ทำให้บุคลากรเกิดการพัฒนารับรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับการทำงานให้โรงพยาบาลหัวเฉียวแล้ว กิจกรรมนันทนาการภายในโรงพยาบาลก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียวได้เกิดการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ทั้งพัฒนาเรื่องสุขภาพทางกายและจิตใจ พัฒนาเรื่องของการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ความสนิทสนมคุ้นเคยกัน ความรักความสามัคคีของบุคลากรภายในโรงพยาบาล สิ่งเหล่านี้นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่มีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลมากขึ้น ดังนั้นโรงพยาบาลหัวเฉียวจึงตระหนักและเห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ จึงจัดให้มีกิจกรรมต่างๆขึ้นเพื่อให้บุคลากรที่ทำงานในโรงพยาบาล ผู้ที่มาใช้บริการ หรือชุมชนในละแวกใกล้เคียงกับโรงพยาบาล ได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้นสามารถแบ่งกิจกรรมนันทนาการได้ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา

โรงพยาบาลหัวเฉียวมีการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการส่งเสริมสุขภาพให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลให้มีสุขภาพทางกาย สุขภาพทางจิตใจ ที่สมบูรณ์แข็งแรง และพร้อมให้บริการแก่ผู้ที่มาใช้บริการโรงพยาบาล โดยกิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้นได้แก่ ฟุตบอล แชร์บอล เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล และแบดมินตัน

ตัวอย่าง การบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการประเภทฟุตบอล

โรงพยาบาลหัวเฉียวได้มีการจัดกีฬาฟุตบอลขึ้น ในระหว่างวันที่ 23 สิงหาคม – วันที่ 26 ตุลาคม 2550 ณ สนามกีฬาของโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้เกิดการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน เพื่อให้เกิดความสามัคคีและส่งเสริมสุขภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งกระบวนการในการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการประเภทฟุตบอล ได้เริ่มจากคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาสู่การเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล (HPH) ได้ประชุมและลงมติว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่บุคลากรในโรงพยาบาลสามารถมีส่วนร่วมกับกิจกรรมนี้ได้ทุกเพศ ทุกวัย และทุกตำแหน่งงาน โดยศึกษาข้อมูลจากการสอบถามจากบุคลากรในโรงพยาบาล ด้วยเหตุนี้ โรงพยาบาลหัวเฉียวจึงได้จัดกิจกรรมนันทนาการประเภทฟุตบอลขึ้น ซึ่งกระบวนการจัดการสามารถแบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

1. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาสู่การเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล (HPH) ครั้งที่ 1 เพื่อเขียนโครงการเสนอผู้บริหาร โรงพยาบาลโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ที่จัดการแข่งขัน กำหนดช่วงระยะเวลาในการแข่งขัน กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อขออนุมัติจัดการแข่งขัน
2. ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ โปสเตอร์ และเสียงตามสายของโรงพยาบาล เพื่อเปิดรับสมัครบุคลากรเพศชายที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลหัวเฉียว ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันรวมกันเป็นทีมทีมละ 10 คน พร้อมระบุชื่อทีมของตนเอง สีเสื้อที่ต้องการใส่ในการแข่งขันครั้งนี้ และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการปิดรับสมัครได้ทีมฟุตบอลที่จะเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม
3. ประชุมเพื่อชี้แจงกฎกติกาการแข่งขัน วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน ให้กับตัวแทนทั้ง 12 ทีมได้รับทราบ และจับสลากแบ่งสายการแข่งขัน โดยมีทั้งหมด 4 สายการแข่งขัน ประกอบด้วย สายการแข่งขัน A สายการแข่งขัน B สายการแข่งขัน C และสายการแข่งขัน D สายการแข่งขันละ 3 ทีม ในรอบแรกแข่งแบบพบกันหมดในสายการแข่งขัน คัดที่ 1 และที่ 2 เข้ารอบ
4. ประชาสัมพันธ์การแข่งขันครั้งนี้ให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียวได้รับทราบถึงกำหนดการพิธีเปิดการแข่งขันฟุตบอล และช่วงระยะเวลาในการแข่งขัน และทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน โดยผ่านสื่อโปสเตอร์ และเสียงตามสายของโรงพยาบาล
5. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาสู่การเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล (HPH) ครั้งที่ 2 เพื่อกำหนดรูปแบบของพิธีเปิดการแข่งขันฟุตบอล และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในส่วนต่างๆ ประกอบด้วย พิธีเปิดการแข่งขัน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับพิธีเปิดการแข่งขัน ได้แก่ คณะผู้บริหาร โรงพยาบาล นักกีฬา กองเชียร์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การพยาบาล ยา สถานที่ อุปกรณ์ ความปลอดภัย ความสะอาด เพื่อจัดเตรียมความพร้อม
6. ประชุมตัวแทนผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อซ้อมพิธีการและกำหนดการที่ถูกต้องในพิธีเปิดการแข่งขัน

7. กำหนดการซ้อมย่อยเพื่อเตรียมความพร้อมครั้งสุดท้าย ดูข้อบกพร่องต่างๆ และนำมาปรับปรุงก่อนพิธีเปิดการแข่งขันจริง 2 วัน

8. ช่วงของการแข่งขันแต่ละนัดมีการประชุมเตรียมความพร้อมในการแข่งขันทุกนัด

9. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาสู่การเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพของโรงพยาบาล (HPH) ครั้งที่ 3 เพื่อกำหนดรูปแบบของพิธีเปิดการแข่งขันฟุตบอล และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในส่วนต่างๆ ประกอบด้วย พิธีเปิดการแข่งขัน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับพิธีเปิดการแข่งขัน ได้แก่ คณะผู้บริหาร โรงพยาบาล นักกีฬา กองเชียร์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การพยาบาล ยา สถานที่ อุปกรณ์ ความปลอดภัย ความสะอาด เพื่อจัดเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขันฟุตบอลของโรงพยาบาลหัวเฉียวจะจบลงด้วยความเรียบร้อย

2. กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี

โรงพยาบาลหัวเฉียวมีการจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาล ผู้ที่มาใช้บริการ หรือชุมชนใกล้เคียงกับโรงพยาบาลได้เห็นความสำคัญและช่วยกันอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทย ซึ่งกิจกรรมที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้น ได้แก่ กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมวันพยาบาล กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ กิจกรรมวันสงกรานต์ กิจกรรมวันเบาหวานโลก และกีฬาของโรงพยาบาล

ตัวอย่าง การบริหารจัดการกิจกรรมวันเบาหวานโลก

กิจกรรมวันเบาหวานโลก เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่โรงพยาบาลหัวเฉียวได้จัดขึ้น โดยการดำเนินงานของคณะกรรมการให้ความรู้ผู้ป่วยเบาหวาน (DM) ซึ่งจัดกิจกรรมขึ้นในวันเสาร์ที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2550 เวลา 7.30 -17.00 น. ณ ห้องประชุมชั้น 10 โรงพยาบาลหัวเฉียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน ทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล และผู้ป่วยเบาหวานที่มารักษาในโรงพยาบาลได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการดูแลสุขภาพของตนเองด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และบูรณาการการดูแลตนเอง และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมนันทนาการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งกระบวนการจัดการสามารถแบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

1. ประชุมคณะกรรมการให้ความรู้ผู้ป่วยเบาหวาน (DM) ครั้งที่ 1 เพื่อเขียนโครงการเสนอผู้บริหารโรงพยาบาล โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ที่จัดกิจกรรม กำหนดวันในการทำกิจกรรม สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อขออนุมัติจัดกิจกรรม

2. ประชาสัมพันธ์กิจกรรม โดยผ่านสื่อ แผ่นพับ ใบปลิว โปสเตอร์ และเสียงตามสายของโรงพยาบาล เพื่อเปิดรับสมัครผู้ที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน ทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล และผู้ป่วยที่มารักษาในโรงพยาบาลเข้าร่วมกิจกรรม โดยได้กลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน

3. ประชุมคณะกรรมการให้ความรู้ผู้ป่วยเบาหวาน (DM) ครั้งที่ 2 เพื่อชี้แจง กำหนดการ รูปแบบการจัดงาน และกำหนดผู้รับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ ได้แก่ พิธีเปิด – ปิดงาน สถานที่ อุปกรณ์ ความสะดวก ปลอดภัย

4. ประชุมคณะกรรมการให้ความรู้ผู้ป่วยเบาหวาน (DM) ครั้งที่ 3 เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ให้เรียบร้อยก่อนถึงวันงาน 3 วัน

3. กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ

โรงพยาบาลหัวเฉียวมีการจัดกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และเสริมสร้างสมรรถภาพ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย และฝึกสมาธิ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ และผู้ที่มาใช้บริการ และชุมชนใกล้เคียงกับโรงพยาบาลเป็นอย่างมากในการนำกิจกรรมประเภทนี้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งกิจกรรมที่โรงพยาบาลหัวเฉียว จัดขึ้น ได้แก่ กิจกรรมโยคะ กิจกรรมเต้นแอโรบิก กิจกรรมไทเก๊ก

ตัวอย่าง การบริหารจัดการกิจกรรมเต้นแอโรบิก

กิจกรรมเต้นแอโรบิก เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่โรงพยาบาลหัวเฉียวได้จัดขึ้น โดยการดำเนินงานของคณะกรรมการชมรมหัวเฉียวไร้พุง ซึ่งจัดกิจกรรมขึ้นทุกวันจันทร์ พุธ ศุกร์ เวลา 17.00 -18.00 น. ณ ลานहरรรษา ชั้น 6 โรงพยาบาลหัวเฉียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล ผู้มาใช้บริการ และชุมชนในละแวกใกล้เคียงกับโรงพยาบาลเข้าร่วมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ เกิดการผ่อนคลายความตึงเครียด และพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งกระบวนการทำงานสามารถแบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

1. ประชุมคณะกรรมการชมรมหัวเฉียวไร้พุง ครั้งที่ 1 เพื่อเขียนโครงการเสนอผู้บริหาร โรงพยาบาล โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ที่จัดกิจกรรม โดยกำหนดวันในการทำกิจกรรม สถานที่ กลุ่มเป้าหมาย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบโครงการ ผลที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อขออนุมัติจัดกิจกรรม

2. ประชาสัมพันธ์กิจกรรม โดยผ่านสื่อ แผ่นพับ ใบปลิว โปสเตอร์ และเสียงตามสายของโรงพยาบาล เพื่อเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม

3. ประชุมคณะกรรมการชมรมหัวเฉียวไร้พุง ครั้งที่ 2 เพื่อชี้แจง กำหนดการ รูปแบบการจัดงาน และกำหนดผู้รับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ ได้แก่ พิธีเปิดงาน สถานที่ อุปกรณ์ ความสะดวก ปลอดภัย

4. เนื่องจากกิจกรรมเต้นแอโรบิกเป็นกิจกรรมที่จัดตลอดทั้งปี คณะกรรมการชมรมหัวเฉียวไร้พุงจึงได้กำหนดบุคลากรสำหรับทำหน้าที่ดูแลด้านสถานที่ อุปกรณ์ เช่น การติดตั้งเครื่องเสียง ไมโครโฟน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลห้วยเฉียวจัดขึ้นนอกจากจะมีวัตถุประสงค์ตามกิจกรรมที่จัดขึ้นแล้ว ภาพรวมในการจัดกิจกรรมทั้ง 3 ประเภท ของโรงพยาบาลห้วยเฉียวก็เพื่อต้องการให้บุคลากรเกิดความรัก ความสามัคคี และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รวมถึงการส่งเสริมสุขภาพให้กับตนเองได้ ผลจากการทำกิจกรรมของบุคลากรในโรงพยาบาล จะส่งผลดีต่อผู้มาใช้บริการ และชุมชนใกล้เคียงกับโรงพยาบาล โดยนำกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ เข้ามามีส่วนสำคัญในการเชื่อมความสัมพันธ์อันดี และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน พัฒนาคุณภาพชีวิต และช่วยสร้างเสริมสุขภาพให้กับตนเองและผู้อื่นต่อไปได้ ดังนั้น โรงพยาบาลห้วยเฉียวจึงใช้หลักการพัฒนามูลฐาน โดยการฝึกอบรมตามหลักวิชาการ และใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนามูลฐานควบคู่กัน เพื่อให้โรงพยาบาลเกิดการพัฒนายั่งยืนต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาโรลด์ (Harrold. 1967 : 2782-A) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ที่จะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือการปลูกฝังสร้างเสริมพัฒนาการ และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และผลทางด้านคุณธรรมวัฒนธรรม ควรกำหนดขอบเขตให้กว้างๆ และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทางวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน มหาวิทยาลัยยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมสังคมที่เกิดขึ้นของนักศึกษา

อ็อตโต (Otto. 1972 : 627A) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ และขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจรรรันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน โดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจรรรันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามและศึกษาเอกสารต่างๆ ผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ว่า กฎหมายของรัฐวิสคอนซิน ส่งเสริมให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อนันทนาการ จัดผู้นำ ผู้ให้คำปรึกษาและการให้บริการด้านอื่นๆอย่างไรก็ตามได้ห้ามการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมทางด้านการค้า ศาสนา การปกครอง หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ ที่มีการจัดบริการเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ จากการที่ได้ศึกษาถึงขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ปรากฏว่า เด็กก่อนวัยรุ่น และคนสูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นน้อยมาก เด็กที่อยู่ในวัยเรียนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นมากในช่วงเวลาที่ไม่มีเรียน ปัญหาที่เกิดจากการใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลก็คือ การมีผู้นำและผู้ให้คำปรึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม การที่โรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดี ต่อการ

ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน แม้ว่าจะได้เพิ่มค่าเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกแล้วก็ตาม และมีบางโรงเรียนที่ให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนเพื่อการศึกษา แต่มิได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในระเบียบและนโยบาย

โดแนลด์ (Donald. 1974 : 1882-A) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกของสมาคมมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภท คือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสถานศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้ง สถานศึกษาทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัดคือการออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษอย่างกว้างขวางและแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมสังคมคาดหวังไว้สูงมากแต่เมื่อปฏิบัติจริงมักทำไม่ได้ตามแผนงาน ผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้ เพราะเท่าที่เป็นอยู่มีปัญหาเรื่องนี้มาก โครงการของสถานศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์กร กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ กิจกรรมบริการสังคมควรมีการอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องนี้โดยเฉพาะ

โฮลบลูก (Holbrook. 1993 : 2375-A) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการเร่งด่วนและการกำหนดแผนเพื่อจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมสุขภาพการเรียนรู้พลศึกษา นันทนาการและโปรแกรมการแข่งขันกีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 94 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันอำนวยการสำนักธุรการ และสถาปนิก ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการวางแผนของสถาปนิกจะต้องศึกษาในรายละเอียดเพื่อกำหนดแบบสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างถูกต้อง จัดเพิ่มงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อประโยชน์สำหรับการบำรุงรักษาที่ได้ประสิทธิภาพ ควรร่วมกันดำเนินการตั้งแต่การวางแผน และการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทางในอนาคตเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อประสิทธิผลในการวางแผนและการดำเนินการ

งานวิจัยในประเทศ

คณิต เขียววิชัย (2531 : 80) ได้ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมนันทนาการในชนบทที่มีหน่วยงานของรัฐดำเนินการ และได้สรุปหน่วยงานรับผิดชอบสำหรับการจัดนันทนาการชนบทโดยแบ่งออกเป็น 3 หน่วยงาน คือ เทศบาล กรมพัฒนาชุมชน และศึกษานอกโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กิจกรรมที่เข้าร่วมในนันทนาการพิเศษ ระดับอายุ 6-15 ปี ได้แก่ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ดนตรีสำหรับประชาชน วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา และวันลอยกระทง ช่วงเวลาที่ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดได้แก่ เวลา 15.00 - 18.00 น.

บุญเลิศ กาญจนจกกล (2531 : 5) วิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและการดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร” จากกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกีฬาและพนักงานที่ได้รับการบริการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร จำนวน 18 แห่ง รวม 164 คน พบว่า ปัญหาการจัดและการดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจเป็นปัญหามากคือ ฝ่ายบริหารไม่สนับสนุนการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการ กิจกรรมกีฬาที่จัดทำให้เป็นปัญหาในการฝึกซ้อมแก่พนักงาน ช่วงระยะเวลาที่จะใช้จัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการไม่เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาเพื่อนันทนาการ ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ขาดงบประมาณในการเช่าสถานที่ ขาดสถานที่ในการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการในร่มและกลางแจ้ง ความไม่สะดวกในการเช่าสถานที่ ขนาดสถานที่ทำงานสำหรับคณะกรรมการกีฬา ขาดสถานที่ในการเก็บรักษาอุปกรณ์และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ไม่เพียงพอ

เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกีฬาและพนักงานที่ได้รับการบริการ เห็นว่า วัตถุประสงค์ความบ่อยครั้งในการจัดกิจกรรมกีฬา และสภาพปัญหาการจัดและดำเนินงานโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการทุกด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

วิรัตน์ สุกุณา (2533 : 79-80) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า ปัญหาโดยรวมในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง และมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการบริหารกิจกรรมนักเรียน ดังนี้

1. การวางแผน ควรมีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของงานกิจกรรมนักเรียน ควรจัดอบรมให้ครู อาจารย์มีความรู้เรื่องการเขียนแผนและโครงการ ควรนำแผนของปีที่ผ่านมาใช้เพื่อปรับปรุงแผนของปีต่อไป ควรเตรียมบุคลากรให้พร้อม ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนักเรียนให้กว้างขวาง จนทุกฝ่ายเข้าใจจุดประสงค์ของกิจกรรมนักเรียน
2. การจัดหน่วยงาน ควรแบ่งงานให้เป็นสัดส่วน โดยระบุว่าใครรับผิดชอบกิจกรรมอะไร มีขอบเขตเพียงใด และควรแสดงแผนภูมิการบริหารกิจกรรมนักเรียนไว้อย่างชัดเจน
3. การจัดคนเข้าทำงาน ควรมอบหมายให้ตามความเหมาะสม ความสมัครใจของบุคลากร ควรจัดอบรม นิเทศ ให้ความรู้ และทักษะการจัดกิจกรรมนักเรียนแก่ครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกคน และควรชี้แจงนโยบาย และวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนให้เข้าใจ
4. การอำนวยความสะดวก ควรมีการติดตามผลการดำเนินกิจกรรมนักเรียนและช่วยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ควรให้กำลังใจบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และเอาใจใส่สนับสนุนกิจกรรมทุกด้าน เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ
5. การประสานงาน ควรสร้างความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ควรตั้งบุคลากรให้ประสานกิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะ และควรทำข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยการประชุมร่วมกัน

6. การรายงาน ควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารในโรงเรียน ครู อาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะๆ ควรกำหนดระยะเวลาการรายงานผลการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกกิจกรรม และควรมีการสรุปปัญหา และแนวทางแก้ไขการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนไว้ใช้ในปัดต่อไป

7. การจัดงบประมาณ ควรได้รับงบประมาณจากทางราชการ และควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการหางบประมาณในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ควรจัดงบประมาณไว้ล่วงหน้า ควรมีการตรวจสอบการใช้งบประมาณให้รัดกุม ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และควรชี้แจงงานกิจกรรมนักเรียนให้ชุมชนเข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการรับบริจาคเงิน

อาภรณ์ มณีโชติ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากร ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเจ้าหน้าที่ศูนย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชน พบว่า เยาวชนที่มีเพศต่างกัน และที่มีระยะในการเป็นสมาชิกศูนย์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนต่างกัน

เยาวชนที่มาใช้ศูนย์ขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539 : 110-112) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง พบว่า กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมชุมชน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ กิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมของชาติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อการแนะแนวการเรียนการสอนประกอบอาชีพ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการหารายได้การทำงานอาชีพและออมทรัพย์ กิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมทางวิชาการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพ เห็นว่าควรจัดในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ เห็นว่าควรจัดในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือสถานที่แคบ ไม่อำนวยต่อการจัดกิจกรรม งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ยังไม่เพียงพอ มีเวลาน้อยแต่กิจกรรมมากเกินไป มีบุคลากรน้อย ขาดการวางแผน และการกำหนดนัดหมายที่แน่ชัด ในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากรเพื่อดำเนินกิจกรรม

ชูชาติ ชัยเลิศ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำภาคเหนือ” โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารระดับปฏิบัติการ ผู้ควบคุม

กิจกรรมและผู้ฝึกสอนกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านบุคลากร บุคลากรไม่จบการศึกษาทางพลศึกษา บุคลากรไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น กรมราชทัณฑ์ไม่มีโครงการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ด้านงบประมาณ ฝ่ายจัดสรรงบประมาณไม่ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับปฏิบัติงานการกีฬา ซึ่งเรือนจำไม่สามารถตั้งงบประมาณได้เอง ทางเรือนจำไม่อำนวยความสะดวกในการใช้งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หน่วยงานอื่นไม่ให้การช่วยเหลือ อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาของผู้ต้องขัง เรือนจำยังขาดการประสานงานจากหน่วยงานอื่น เรือนจำไม่ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังชุมนุม และกรมราชทัณฑ์ ไม่มีนโยบายให้ผู้ต้องขังมีทักษะการกีฬา

ธีรารัง แก้วผดุง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ” ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากรมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่มีกลุ่มสาขาที่ศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มานะ มหัทธพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.782)

2. นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ และการศึกษา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี ไม่แตกต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จักรินทร์ โอวาทมหาศิลป์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมยูวากาชาของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3” ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนกิจกรรมยูวากาชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีคุณวุฒิทางยูวากาชาหลักสูตรครูผู้สอนยูวากาชาและมีประสบการณ์การปฏิบัติงานยูวากาชา 10 ปีขึ้นไป
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมยูวากาชาของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมยูวากาชาของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ที่มีเพศ อายุ คุณวุฒิทางยูวากาชา และประสบการณ์การปฏิบัติงานยูวากาชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอายุและอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการ ผลงานวิจัยต่างๆ และปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว” ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย การนำข้อมูลมาใช้อธิบายเหตุผลเพื่อสนับสนุนการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย รวมถึงการอภิปรายผลงานวิจัยที่เกิดขึ้น ผลงานวิจัยนี้จะใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรในโรงพยาบาลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลหัวเฉียวต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย
5. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่งประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,051 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลหัวเฉียว, มกราคม : 2551)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 610) ได้จำนวน 278 คน แต่ผู้วิจัยต้องการใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คนสำหรับการวิจัยครั้งนี้ และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. หาสัดส่วนระหว่างประชากรต่อกลุ่มตัวอย่าง คือ

$$\text{ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง} = 1,051 \text{ คน} : 350$$

$$\text{ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง} = 3 : 1$$

2. ทำการสุ่มแบบอย่างง่ายตามสัดส่วนที่คำนวณได้ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	บุคลากร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	แพทย์	78	26
2	พยาบาล	310	103
3	เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	282	94
4	เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	153	51
5	เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	228	76
รวม		1,051	350

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามเป็นรายข้อให้ครอบคลุมถึงความคิดเห็นของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เนื้อหาและทำการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้ข้อคำถามจำนวน 65 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้วทั้ง 65 ข้อ ให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรแก้ไข ภาษา ถ้านวน ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ และตัดข้อคำถามที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ถูกต้องตามเนื้อหาแล้วเหลือจำนวน 54 ข้อ

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามที่คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรแนะนำ แล้วนำไปหาคุณภาพเครื่องมือ โดยดำเนินการดังนี้

5.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ เนื้อหา โดยดำเนินการจากเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ถ้าข้อคำถามแน่ใจว่าสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายและหัวข้อเรื่อง มีคะแนน +1

ถ้าข้อคำถามไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายและหัวข้อเรื่อง มีคะแนน 0

ถ้าข้อคำถามแน่ใจว่าไม่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายและหัวข้อเรื่อง มีคะแนน -1

จากนั้นนำคะแนนทั้งหมดมาคำนวณหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยการหาดัชนี ความสอดคล้อง (IC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการ แล้วเลือกคำถามที่มีค่า IC เท่ากับหรือมากกว่า .05 ขึ้นไป พบว่าได้ข้อคำถามจำนวน 47 ข้อ จากข้อคำถามจำนวน 54 ข้อ

5.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามโดยหาค่าความ เชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบัค (Cronbach, 1970 : 161) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.967

6. นำแบบสอบถามจากการดำเนินการข้างต้น ไปปรึกษาผู้ควบคุมปริญญาบัตร เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เตรียมไว้ต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

การให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ใน โรงพยาบาลหัวเฉียวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

การแปลความหมาย

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเอาคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมายของคะแนน โดยแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการแบ่งตามอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยใช้หลัก เอาค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10) โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยมาก	3.68 – 5.00
เห็นด้วยปานกลาง	2.34 – 3.67
ไม่เห็นด้วย	1.00 – 2.33

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำหนังสือขออนุญาตจากผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงพยาบาลหัวเฉียว เพื่อขอเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือแนะนำตัวและแบบสอบถามไปแจก และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบหาแบบสอบถาม เฉพาะที่สมบูรณ์ ส่วนที่ไม่สมบูรณ์ตัดทิ้ง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลสมบูรณ์ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง
2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว มาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 และข้อ 4
5. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้สถิติ F – test หรือวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ข้อ 2 และข้อ 3 ในกรณีพบว่ามีความสำคัญทางสถิตินำไปทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

6. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อๆ ที่มีความถี่ซ้ำกัน และ คล้ายคลึงกันในแง่ความหมาย โดยเรียงลำดับจากข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1. ค่าร้อยละ (%)
 - 1.2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
 - 2.1. ค่าที (t – test)
 - 2.2. ค่าเอฟ (F – test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ และอักษรในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Means of Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)
P	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับการบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สมมติฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นตามตัวแปร โดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

ตอนที่ 4 แสดงผลความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ในด้านต่างๆโดยอิสระ ตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อยตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา (n = 350)

ตัวแปร		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	68	19.40
	หญิง	282	80.60
อายุ	18 – 31 ปี	149	42.60
	32 – 45 ปี	139	39.70
	อายุ 46 ปีขึ้นไป	62	17.70
ตำแหน่งงาน	แพทย์	23	6.50
	พยาบาล	107	30.60
	เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	80	22.90
	เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	60	17.10
	เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	80	22.90
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	128	36.60
	ปริญญาตรีขึ้นไป	222	63.40

จากตาราง 2 แสดงว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้

เพศ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่เป็นเพศหญิง จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 80.60 เป็นเพศชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

อายุ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวมีอายุ 18 – 31 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60 อายุ 32 – 45 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 และอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

ตำแหน่งงาน บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวมีตำแหน่งพยาบาล จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล เท่ากับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ตำแหน่งละ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 และตำแหน่งแพทย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

ระดับการศึกษา บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวมีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ดังแสดงผลในตาราง 3-7

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านการจัดและการดำเนินงาน					
1. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ	27 (7.71)	160 (45.71)	142 (40.57)	16 (4.57)	5 (1.43)
2. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการสำรวจความคิดเห็นหรือสำรวจความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลด้านใดด้านหนึ่งก่อนการจัดกิจกรรมนันทนาการ	22 (6.29)	140 (40.00)	133 (38.00)	44 (12.57)	11 (3.14)
3. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบถึงระเบียบการก่อนการจัดทำกิจกรรมนันทนาการ	26 (7.43)	161 (46.00)	134 (38.29)	23 (6.57)	6 (1.71)
4. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลทราบถึงกำหนดการการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน และทั่วถึง	37 (10.57)	154 (44.00)	132 (37.71)	20 (5.71)	7 (2.00)

(ตาราง 3) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านการจัดและการดำเนินงาน					
5. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการ แจ้งวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล อย่างชัดเจน	24 (6.86)	160 (45.71)	133 (38.00)	27 (7.71)	6 (1.71)
6. มีช่วงระยะเวลาของการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้นอย่างเหมาะสม	19 (5.43)	140 (40.00)	166 (47.43)	19 (5.43)	6 (1.71)
7. สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม นันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความ เหมาะสม	18 (5.14)	131 (37.43)	176 (50.29)	20 (5.71)	5 (1.43)
8. สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม นันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความ หลากหลาย	18 (5.14)	94 (26.86)	181 (51.71)	53 (15.14)	4 (1.14)
9. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการเปิด โอกาสให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นันทนาการ	26 (7.43)	182 (52.00)	123 (35.14)	17 (4.86)	2 (0.57)
10. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ มี การจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับความ ต้องการของบุคลากร	20 (5.71)	118 (33.71)	171 (48.86)	39 (11.14)	2 (0.57)
11. ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเห็นถึงคุณค่าของ การจัดกิจกรรมนันทนาการ	30 (8.57)	136 (38.86)	153 (43.71)	24 (6.86)	7 (2.00)

(ตาราง 3) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านการจัดและการดำเนินงาน					
12. ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการภายในหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองได้	25 (7.14)	145 (41.43)	148 (42.29)	29 (8.29)	3 (0.86)
13. ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการระหว่างหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองได้	19 (5.43)	137 (39.14)	158 (45.14)	31 (8.86)	5 (1.43)
คิดเป็นร้อยละ	(6.83)	(40.83)	(42.86)	(7.96)	(1.52)
อันดับ	4	2	1	3	5

จากตาราง 3 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน อันดับ 1 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.83 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 7.96 และอันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 1.52

ตาราง 4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ					
1. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมี ความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการดำเนินการจัด กิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล	16 (4.57)	150 (42.86)	159 (45.43)	22 (6.29)	3 (0.86)
2. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมี ประสบการณ์ด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ	16 (4.57)	134 (38.29)	173 (49.43)	25 (7.14)	2 (0.57)
3. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมี เพียงพอต่อกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาล จัดขึ้น	8 (2.29)	96 (27.43)	196 (56.00)	46 (13.14)	4 (1.14)
4. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการทุก ท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของโรงพยาบาลตามที่ได้รับมอบหมาย	10 (2.86)	148 (42.29)	168 (48.00)	22 (6.29)	2 (0.57)
5. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมี ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ ของตนเอง	17 (4.86)	164 (46.86)	152 (43.43)	15 (4.29)	2 (0.57)
6. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมี ความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการ ดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการของ โรงพยาบาล เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลได้ทำกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน	22 (6.29)	151 (43.14)	148 (42.29)	25 (7.14)	4 (1.14)
7. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการ วางแผน เป็นลำดับขั้นตอน ในการดำเนินการจัด กิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาล	14 (4.00)	159 (45.43)	149 (42.57)	25 (7.14)	3 (0.86)

(ตาราง 4) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการ					
8. ในการจัดกิจกรรมนันทนาการของ โรงพยาบาลคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรม นันทนาการสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่นอกเหนือจากกิจกรรม	17	128	184	18	3
นันทนาการที่ผู้จัดการได้วางแผนไว้	(4.86)	(36.57)	(52.57)	(5.14)	(0.86)
9. คณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการมีการ เก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นันทนาการของโรงพยาบาลที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการ การจัดกิจกรรมนันทนาการในครั้งต่อไป	20	127	165	30	8
	(5.71)	(36.29)	(47.14)	(8.57)	(2.29)
10. คณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการมีการ กำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบที่ ชัดเจน	19	152	156	21	2
	(5.43)	(43.43)	(44.57)	(6.00)	(0.57)
คิดเป็นร้อยละ	(4.54)	(40.26)	(47.14)	(7.11)	(0.94)
อันดับ	4	2	1	3	5

จากตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการใน
โรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการ อันดับ 1 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็น
ร้อยละ 47.14 อันดับ 2 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.26 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 7.11 และ
อันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 0.94

ตาราง 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านกิจกรรมนันทนาการ					
กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา					
1. โรงพยาบาลสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬา ภายในโรงพยาบาล	56 (16.00)	148 (42.29)	113 (32.29)	27 (7.71)	6 (1.71)
2. ประเภทกีฬาภายในที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมี ความเหมาะสม	31 (8.86)	121 (34.57)	153 (43.71)	35 (10.00)	10 (2.86)
3. การจัดการแข่งขันกีฬาได้รับความร่วมมือจาก ผู้บริหารโรงพยาบาลและบุคลากรที่ปฏิบัติงาน อยู่ในโรงพยาบาลเป็นอย่างดี	28 (8.00)	163 (46.57)	138 (39.43)	19 (5.43)	2 (0.57)
4. การแข่งขันกีฬาช่วยเสริมสร้างความสามัคคี ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล	75 (21.43)	170 (48.57)	97 (27.71)	5 (1.43)	3 (0.86)
5. การแข่งขันกีฬาทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ ในโรงพยาบาลมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง	92 (26.29)	181 (51.71)	72 (20.57)	3 (0.86)	2 (0.57)
6. การแข่งขันกีฬาทำให้ประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรเพิ่มขึ้น	54 (15.43)	166 (47.43)	120 (34.29)	8 (2.29)	2 (0.57)
กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี					
7. กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและ ประเพณีที่โรงพยาบาลจัดให้แก่บุคลากรมีความ เหมาะสม เช่น กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ กิจกรรม วันสงกรานต์ กิจกรรมวันเบาหวานโลก กีฬาสี ของโรงพยาบาล	61 (17.43)	166 (47.43)	112 (32.00)	11 (3.14)	0 (0.00)

(ตาราง 5) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านกิจกรรมนันทนาการ					
กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี					
8. โรงพยาบาลสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามวัฒนธรรมและประเพณี	40 (11.43)	179 (51.14)	119 (34.00)	12 (3.43)	0 (0.00)
9. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานดีขึ้น	36 (10.29)	170 (48.57)	128 (36.57)	15 (4.29)	1 (0.29)
10. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน	51 (14.57)	174 (49.71)	116 (33.14)	8 (2.29)	1 (0.29)
11. การจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีมีส่วนทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น	51 (14.57)	168 (48.00)	118 (33.71)	12 (3.43)	1 (0.29)
12. การจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้บุคลากรเกิดความรักในองค์กรเพิ่มมากขึ้น	60 (17.14)	166 (47.43)	112 (32.00)	12 (3.43)	0 (0.00)
กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ					
13. โรงพยาบาลสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เช่น กิจกรรมโยคะ กิจกรรมเดินแอโรบิก กิจกรรมไท้เก๊ก	76 (21.71)	203 (58.00)	68 (19.43)	2 (0.57)	1 (0.29)

(ตาราง 5) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านกิจกรรมนันทนาการ					
กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและ					
สมรรถภาพ					
14. กิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และ					
สมรรถภาพที่โรงพยาบาลจัดให้แก่บุคลากรที่	37	178	122	13	0
ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีความเหมาะสม	(10.57)	(50.86)	(34.86)	(3.71)	(0.00)
15. การเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ					
และสมรรถภาพทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่					
ในโรงพยาบาลเกิดการผ่อนคลายและ	56	205	83	6	0
เพลิดเพลินใจ	(16.00)	(58.57)	(23.71)	(1.71)	(0.00)
16. การเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ					
และสมรรถภาพทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่					
ในโรงพยาบาลเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน	47	199	94	10	0
ที่ดีขึ้น	(13.43)	(56.86)	(26.86)	(2.86)	(0.00)
	คิดเป็นร้อยละ	(15.20)	(49.23)	(31.52)	(3.54)
	อันดับ	3	1	2	4
					5

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการใน
โรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ อันดับ 1 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 49.23 อันดับ 2 เห็นด้วย
ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.52 อันดับ 3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 15.20 และอันดับสุดท้าย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 0.52

ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. โรงพยาบาลมีสถานที่ที่เหมาะสมกับการจัด กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ	16 (4.57)	96 (27.43)	165 (47.14)	57 (16.29)	16 (4.57)
2. โรงพยาบาลมีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ เพียงพอกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล	14 (4.00)	90 (25.71)	167 (47.71)	63 (18.00)	16 (4.57)
3. สถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	12 (3.43)	92 (26.29)	173 (49.43)	55 (15.71)	18 (5.14)
4. สถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความ สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	14 (4.00)	145 (41.43)	154 (44.00)	32 (9.14)	5 (1.43)
5. วัสดุ อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมนันทนาการมี เพียงพอต่อจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรม	13 (3.71)	93 (26.57)	165 (47.14)	61 (17.43)	18 (5.14)
6. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในสภาพที่ดี ปลอดภัย พร้อมใช้อยู่เสมอ	16 (4.57)	116 (33.14)	161 (46.00)	41 (11.71)	16 (4.57)
7. มีผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษา วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมที่ ชัดเจน	15 (4.29)	106 (30.29)	166 (47.43)	47 (13.43)	16 (4.57)
8. มีความสะดวกรวดเร็วในการขอใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดกิจกรรม นันทนาการ	15 (4.29)	97 (27.71)	183 (52.29)	43 (12.29)	12 (3.43)
คิดเป็นร้อยละ	(4.11)	(29.82)	(47.64)	(14.25)	(4.18)
อันดับ	5	2	1	3	4

จากตาราง 6 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับ 1 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.64 อันดับ 2 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.82 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 14.25 และอันดับสุดท้าย เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 4.11

ตาราง 7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน	13 (3.71)	153 (43.71)	164 (46.86)	17 (4.86)	3 (0.86)
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ	14 (4.00)	151 (43.14)	165 (47.14)	18 (5.14)	2 (0.57)
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	31 (8.86)	230 (65.71)	84 (24.00)	5 (1.43)	0 (0.00)
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	12 (3.43)	109 (31.14)	174 (49.71)	43 (12.29)	12 (3.43)
คิดเป็นร้อยละ	(5.00)	(45.93)	(41.93)	(5.93)	(1.21)
อันดับ	4	1	2	3	5

จากตาราง 7 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวม อันดับ 1 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.93 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.93 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 5.93 และอันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 1.21

วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล หัวเลี้ยว โดยแสดงจำนวน ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ดังแสดงผล ในตาราง 8-12

ตาราง 8 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเลี้ยว ด้านการจัดและการดำเนินงาน (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดและการดำเนินงาน			
1. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ	3.54	0.76	ปานกลาง
2. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการสำรวจความคิดเห็นหรือสำรวจความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลด้านใดด้านหนึ่ง ก่อนการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.34	0.89	ปานกลาง
3. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการประชาสัมพันธ์ให้รับทราบถึงระเบียบการก่อนการจัดทำกิจกรรมนันทนาการ	3.51	0.80	ปานกลาง
4. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลทราบถึงกำหนดการทำการกิจกรรมอย่างชัดเจนและทั่วถึง	3.55	0.83	ปานกลาง
5. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการแจ้งวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลอย่างชัดเจน	3.48	0.80	ปานกลาง
6. มีช่วงระยะเวลาของการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้นอย่างเหมาะสม	3.42	0.75	ปานกลาง
7. สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความเหมาะสม	3.39	0.74	ปานกลาง
8. สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความหลากหลาย	3.20	0.80	ปานกลาง

(ตาราง 8) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดและการดำเนินงาน			
9. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.61	0.72	ปานกลาง
10. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับความต้องการของบุคลากร	3.33	0.77	ปานกลาง
11. ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเห็นถึงคุณค่าของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.45	0.82	ปานกลาง
12. ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการภายในหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองได้	3.46	0.78	ปานกลาง
13. ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการระหว่างหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองได้	3.38	0.78	ปานกลาง
รวม	3.44	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล หัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 9 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ
จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ
(n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ			
1. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล	3.44	0.72	ปานกลาง
2. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีประสบการณ์ด้าน การจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.39	0.71	ปานกลาง
3. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อกิจกรรม นันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้น	3.17	0.72	ปานกลาง
4. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการทุกท่านมีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลตามที่ได้รับ มอบหมาย	3.41	0.68	ปานกลาง
5. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเข้าใจใน บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเอง	3.51	0.68	ปานกลาง
6. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความกระตือรือร้น และมีความสนใจในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการของ โรงพยาบาล เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้ ทำกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน	3.46	0.77	ปานกลาง
7. คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการวางแผน เป็น ลำดับขั้นตอน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการของ โรงพยาบาล	3.45	0.72	ปานกลาง
8. ในการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลคณะกรรมการ ผู้จัดกิจกรรมนันทนาการสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่นอกเหนือจากกิจกรรมนันทนาการที่ ผู้จัดการได้วางแผนไว้	3.39	0.70	ปานกลาง

(ตาราง 9) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการ			
9. คณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการมีการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการจัดการกิจกรรมนันทนาการในครั้งต่อไป	3.35	0.81	ปานกลาง
10. คณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการมีการกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน	3.47	0.72	ปานกลาง
รวม	3.40	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดการกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล หัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการ เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ

ตาราง 10 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกิจกรรมนันทนาการ			
กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา			
1. โรงพยาบาลสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงพยาบาล	3.63	0.90	ปานกลาง
2. ประเภทกีฬาภายในที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความเหมาะสม	3.37	0.89	ปานกลาง
3. การจัดการแข่งขันกีฬาได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงพยาบาลและบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเป็น อย่างดี	3.56	0.74	ปานกลาง
4. การแข่งขันกีฬาช่วยเสริมสร้างความสามัคคีของบุคลากรที่ ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล	3.88	0.78	มาก
5. การแข่งขันกีฬาทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง	4.02	0.75	มาก
6. การแข่งขันกีฬาทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ บุคลากรเพิ่มขึ้น	3.75	0.76	มาก
กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี			
7. กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีที่โรงพยาบาล จัดให้แก่บุคลากรมีความเหมาะสม เช่น กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ กิจกรรมวันสงกรานต์ กิจกรรมวันเบาหวานโลก กีฬาสีของ โรงพยาบาล	3.79	0.76	มาก
8. โรงพยาบาลสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามวัฒนธรรมและ ประเพณี	3.71	0.71	มาก
9. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานดีขึ้น	3.64	0.74	ปานกลาง
10. การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี ทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้รับประสบการณ์ ในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน	3.76	0.73	มาก

(ตาราง 10) ต่อ

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกิจกรรมนันทนาการ			
กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี			
11. การจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีมีส่วนทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น	3.73	0.76	มาก
12. การจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้บุคลากรเกิดความรักในองค์กรเพิ่มมากขึ้น	3.78	0.76	มาก
กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ			
13. โรงพยาบาลสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เช่น กิจกรรมโยคะ กิจกรรมเดินแอโรบิก กิจกรรมไท้เก๊ก	4.00	0.68	มาก
14. กิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพที่โรงพยาบาลจัดให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีความเหมาะสม	3.68	0.71	มาก
15. การเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเกิดการผ่อนคลายและเพลิดเพลินใจ	3.89	0.67	มาก
16. การเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเกิดประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น	3.81	0.69	มาก
รวม	3.75	0.53	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 9 การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานดีขึ้น ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.74) ข้อ 1 โรงพยาบาลสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงพยาบาล ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.90) ข้อ 3 การจัดการแข่งขันกีฬาได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงพยาบาลและบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.74) และข้อ 2 ประเภทกีฬาภายในที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.89) นอกนั้นบุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 11 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 350)

ปัจจัยองค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. โรงพยาบาลมีสถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ	3.11	0.89	ปานกลาง
2. โรงพยาบาลมีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการเพียงพอกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล	3.07	0.88	ปานกลาง
3. สถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.07	0.87	ปานกลาง
4. สถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	3.37	0.76	ปานกลาง
5. วัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรม	3.06	0.89	ปานกลาง
6. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในสภาพที่ดี ปลอดภัย พร้อมใช้อยู่เสมอ	3.21	0.88	ปานกลาง
7. มีผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน	3.16	0.88	ปานกลาง
8. มีความสะดวกรวดเร็วในการขอใช้ วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.17	0.83	ปานกลาง
รวม	3.15	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.74) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 12 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($n = 350$)

ปัจจัยองค์ประกอบ (ด้าน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน	3.44	0.61	ปานกลาง
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ	3.40	0.59	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.75	0.53	มาก
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.15	0.74	ปานกลาง
รวม	3.44	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวรายด้าน โดยรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.53) นอกนั้นบุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สมมติฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นตามตัวแปร โดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test)

สมมติฐานข้อ 1 บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

ตาราง 13 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว จำแนกตามเพศ (n = 350)

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการ	ชาย		หญิง		t	p
	N = 68		N = 282			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน	3.50	0.63	3.42	0.60	0.965	0.335
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ	3.42	0.58	3.40	0.59	0.267	0.789
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.88	0.50	3.72	0.53	2.191*	0.029
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.01	0.77	3.19	0.74	1.777	0.076
รวม	3.45	0.49	3.43	0.53	0.275	0.783

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว เพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวโดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานข้อ 2 บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวม จำแนกตามอายุ (n = 350)

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.767	0.884	2.423	0.090
	ภายในกลุ่ม	347	126.534	0.365		
	รวม	349	128.301			
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.099	1.049	3.061*	0.048
	ภายในกลุ่ม	347	118.957	0.343		
	รวม	349	121.056			
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.660	0.330	1.182	0.308
	ภายในกลุ่ม	347	96.844	0.279		
	รวม	349	97.504			
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.687	1.343	2.456	0.087
	ภายในกลุ่ม	347	189.826	0.547		
	รวม	349	192.512			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.395	0.698	2.552	0.079
	ภายในกลุ่ม	347	94.849	0.273		
	รวม	349	96.245			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านการคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe แล้ว กลับไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามอายุ (n = 350)

อายุ	คณะกรรมการผู้ จัดกิจกรรม นันทนาการ			
	$\bar{X}$	อายุ 18 - 31 ปี	อายุ 32 - 45 ปี	อายุ 46 ปีขึ้นไป
อายุ 18 - 31 ปี	3.47	-	0.165	0.025
อายุ 32 - 45 ปี	3.31	-	-	0.140
อายุ 46 ปีขึ้นไป	3.45	-	-	-

จากตาราง 15 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามอายุ พบว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีอายุ 18–31 ปี, อายุ 32 - 45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 3 บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350)

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.061	1.515	4.277*	0.002
	ภายในกลุ่ม	345	122.240	0.354		
	รวม	349	128.301			
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.542	1.385	4.138*	0.003
	ภายในกลุ่ม	345	115.514	0.335		
	รวม	349	121.056			
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.323	1.081	4.001*	0.003
	ภายในกลุ่ม	345	93.181	0.270		
	รวม	349	97.504			
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	4	6.466	1.617	2.998*	0.019
	ภายในกลุ่ม	345	186.046	0.539		
	รวม	349	192.512			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.692	1.173	4.420*	0.002
	ภายในกลุ่ม	345	91.553	0.265		
	รวม	349	96.245			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350)

ตำแหน่งงาน	การจัดและ การ ดำเนินงาน	เจ้าหน้าที่ ผู้ช่วย พยาบาล	เจ้าหน้าที่ ใน สำนักงาน	แพทย์	เจ้าหน้าที่ วิชาชีพ เฉพาะ	พยาบาล
	$\bar{X}$	3.57	3.53	3.48	3.45	3.25
เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	3.57	-	0.032	0.084	0.114	0.320*
เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	3.53	-	-	0.052	0.082	0.289*
แพทย์	3.48	-	-	-	0.030	0.236
เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	3.45	-	-	-	-	0.206
พยาบาล	3.25	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านการจัดและการดำเนินงาน จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.57$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.25$) และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ($\bar{X} = 3.53$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.25$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350)

ตำแหน่งงาน	คณะกรรมการ ผู้จัดกิจกรรม นันทนาการ	เจ้าหน้าที่ ผู้ช่วย พยาบาล	เจ้าหน้าที่ ใน สำนักงาน	แพทย์	เจ้าหน้าที่ วิชาชีพ เฉพาะ	พยาบาล
	$\bar{X}$	3.50	3.50	3.47	3.45	3.22
เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	3.50	-	0.001	0.037	0.051	0.287*
เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	3.50	-	-	0.036	0.050	0.285*
แพทย์	3.47	-	-	-	0.014	0.249
เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	3.45	-	-	-	-	0.236
พยาบาล	3.22	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.50$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.22$) และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ($\bar{X} = 3.50$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.22$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ
จัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน
(n = 350)

ตำแหน่งงาน	กิจกรรม นันทนาการ	แพทย์	เจ้าหน้าที่ ใน สำนักงาน	เจ้าหน้าที่ ผู้ช่วย พยาบาล	เจ้าหน้าที่ วิชาชีพ เฉพาะ	พยาบาล
	$\bar{X}$	3.99	3.85	3.77	3.76	3.61
แพทย์	3.99	-	0.134	0.220	0.228	0.379*
เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	3.85	-	-	0.086	0.094	0.245*
เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	3.77	-	-	-	0.008	0.159
เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	3.76	-	-	-	-	0.151
พยาบาล	3.61	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการ ในด้านกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยพบว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจาก
บุคลากรตำแหน่งแพทย์ และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยบุคลากรตำแหน่งแพทย์
($\bar{X} = 3.99$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.61$) และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่
ในสำนักงาน ($\bar{X} = 3.85$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.61$) ส่วนคู่อื่นไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350)

ตำแหน่งงาน	สถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	เจ้าหน้าที่ ผู้ช่วย พยาบาล	เจ้าหน้าที่ ใน สำนักงาน	แพทย์	เจ้าหน้าที่ วิชาชีพ เฉพาะ	พยาบาล
	$\bar{X}$	3.38	3.17	3.13	3.10	3.01
เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	3.38	-	0.213	0.249	0.278	0.369*
เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	3.17	-	-	0.037	0.065	0.157
แพทย์	3.13	-	-	-	0.028	0.120
เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	3.10	-	-	-	-	0.092
พยาบาล	3.01	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล โดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.38$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.01$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวโดยรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน (n = 350)

ตำแหน่งงาน	รวม	เจ้าหน้าที่ ผู้ช่วย พยาบาล	แพทย์	เจ้าหน้าที่ ใน สำนักงาน	เจ้าหน้าที่ วิชาชีพ เฉพาะ	พยาบาล
	$\bar{X}$	3.55	3.52	3.51	3.44	3.27
เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล	3.55	-	0.038	0.040	0.113	0.284*
เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน	3.52	-	-	0.002	0.075	0.246
แพทย์	3.51	-	-	-	0.073	0.244*
เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ	3.44	-	-	-	-	0.171
พยาบาล	3.27	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่าบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวโดยรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล และบุคลากรตำแหน่งแพทย์ โดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.55$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.27$) และบุคลากรตำแหน่งแพทย์ ($\bar{X} = 3.51$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.27$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 4 บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

ตาราง 22 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 350)

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ จัดกิจกรรมนันทนาการ	ต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 128		ปริญญาตรี ขึ้นไป N = 222		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน	3.60	0.46	3.34	0.66	4.413*	0.000
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ	3.55	0.49	3.32	0.63	3.950*	0.000
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.85	0.46	3.69	0.56	2.619*	0.009
4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก						
สะดวก	3.41	0.59	3.01	0.78	5.341*	0.000
รวม	3.60	0.39	3.34	0.57	5.107*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่าบุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นจำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 46.29 โดยวิเคราะห์และสรุปเป็นข้อๆ ที่มีความถี่ซ้ำกันและคล้ายคลึงกันในแง่ความหมาย โดยเรียงลำดับจากข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน

1.1 ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายประเภท เพื่อให้บุคลากรทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับ ได้มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต่างๆ ที่โรงพยาบาลจัดขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 108 คน

1.2 ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่โรงพยาบาลจะจัดขึ้น เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาล รวมถึงผู้มาใช้บริการของโรงพยาบาลได้ทราบ และเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน แสดงความคิดเห็นจำนวน 49 คน

1.3 คณะผู้บริหาร ควรส่งเสริม และให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ แสดงความคิดเห็นจำนวน 19 คน

1.4 ควรสำรวจความต้องการ และความคิดเห็นของบุคลากรในโรงพยาบาลก่อนการจัดกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม เพื่อความเหมาะสมและความคุ้มค่าในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง แสดงความคิดเห็นจำนวน 19 คน

1.5 ควรวางแผนการดำเนินงาน วางขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม แสดงความคิดเห็นจำนวน 16 คน

1.6 ควรจัดตั้งหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบโดยตรงสำหรับการดำเนินงานในด้านกิจกรรมทุกประเภทของโรงพยาบาลอย่างชัดเจน แสดงความคิดเห็นจำนวน 9 คน

1.7 ควรติดตามความคืบหน้าในการจัดกิจกรรม และนำผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมมาวิเคราะห์และเชื่อมโยงกันในการส่งเสริมสุขภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม แสดงความคิดเห็นจำนวน 8 คน

1.8 ควรเพิ่มแรงจูงใจให้กับบุคลากรในโรงพยาบาลเห็นถึงคุณค่า และความสำคัญของกิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 8 คน

2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ

2.1 ควรมีการคัดเลือกคณะกรรมการที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน แสดงความคิดเห็นจำนวน 15 คน

2.2 ควรมีคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการหลากหลายสาขา เพื่อฝึกประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้เพิ่มมากขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 8 คน

2.3 คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการเป็นผู้เสียสละให้กับการจัดกิจกรรมดีอยู่แล้ว แสดงความคิดเห็นจำนวน 7 คน

2.4 ควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทของโรงพยาบาล เพื่อให้ความสะดวกในด้านของการตอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมให้กับบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมของโรงพยาบาลได้รับทราบ แสดงความคิดเห็นจำนวน 5 คน

3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

3.1 กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา

3.1.1 ควรจัดกีฬาเพื่อนันทนาการทุกปี เพื่อเป็นการสร้างความสามัคคี สร้างเสริมสุขภาพ ระหว่างบุคลากรในโรงพยาบาล แสดงความคิดเห็นจำนวน 23 คน

3.1.2 โรงพยาบาลควรมีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เห็นความสำคัญของการเล่นกีฬามากขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 3 คน

3.2 กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี

3.2.1 ควรจัดกีฬาของโรงพยาบาลทุกปี เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสร้างความสามัคคีกันระหว่างบุคลากรในโรงพยาบาล แสดงความคิดเห็นจำนวน 26 คน

3.2.2 บุคลากรของโรงพยาบาลควรเห็นความสำคัญ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 19 คน

3.2.3 โรงพยาบาลควรจัดนิทรรศการตามวันสำคัญต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ แสดงความคิดเห็นจำนวน 5 คน

3.3 กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ

3.3.1 ควรรณรงค์ ให้บุคลากรของโรงพยาบาลเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพให้มากขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 16 คน

3.3.2 ควรจัดตั้งชมรมเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกให้กับบุคลากรในการหากิจกรรมของโรงพยาบาลทำ เพื่อเป็นการส่งเสริม จิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกายให้กับเจ้าหน้าที่ แสดงความคิดเห็นจำนวน 4 คน

4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 โรงพยาบาลควรจัดหาสถานที่สำหรับการทำกิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมในร่ม เพื่อให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆเพิ่มมากขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 88 คน

4.2 โรงพยาบาลควรจัดห้องสันทนาการ และมีอุปกรณ์ทางการกีฬาที่ทันสมัย และเพียงพอสามารถรองรับการใช้งานของบุคลากรในโรงพยาบาลได้ แสดงความคิดเห็นจำนวน 74 คน

4.3 มีข้อจำกัดในการใช้สถานที่ การติดต่อขอขี้อุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมนันทนาการ ประเภทต่างๆ ใช้เวลานาน มีวิธีการที่ยุ่งยาก ขาดผู้ดูแลอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชัดเจน แสดงความคิดเห็นจำนวน 8 คน

4.4 ควรจัดสถานที่ให้มีความสะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก และเอื้อต่อการจัดกิจกรรม ประเภทต่างๆ มากขึ้น แสดงความคิดเห็นจำนวน 6 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล
หัวเฉียว เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สามารถสรุปขั้นตอนได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการใน
โรงพยาบาลหัวเฉียวจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
เพื่อเป็นข้อมูลมาพิจารณาประกอบการบริหารจัดการโรงพยาบาลและจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่
บุคลากรของโรงพยาบาลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลหัวเฉียว ซึ่ง
ประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ และเจ้าหน้าที่ใน
สำนักงาน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,051 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลหัวเฉียว, มกราคม : 2551)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากตาราง
ประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie a and Morgan, 1970 : 610) ได้
จำนวน 278 คน แต่ผู้วิจัยต้องการใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน
2. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

3. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

4. บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

การให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

ระดับความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

การแปลความหมาย

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำเอาคะแนนเฉลี่ยมาแปลความหมายของคะแนน โดยแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการแบ่งตามอันตรภาคชั้น (Class interval) โดยใช้หลัก เอาค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 10) โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยมาก	3.68 – 5.00
เห็นด้วยปานกลาง	2.34 – 3.67
ไม่เห็นด้วย	1.00 – 2.33

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลสมมุติที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง
2. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว มาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 และข้อ 4
5. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ F – test หรือวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 และข้อ 3 ในกรณีพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิตินำไปทดสอบเป็น รายคู่ต่อไป โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)
6. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อๆ ที่มีความถี่ซ้ำกัน และคล้ายคลึงกันในแง่ความหมาย โดยเรียงลำดับจากข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของบุคลากร โรงพยาบาลหัวเฉียวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน

เพศ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่เป็นเพศหญิง จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 80.60 เป็นเพศชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

อายุ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวมีอายุ 18 – 31 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60 อายุ 32 – 45 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 และอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

ตำแหน่งงาน บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวมีตำแหน่งพยาบาล จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล เท่ากับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ตำแหน่งละ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 และตำแหน่งแพทย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50

ระดับการศึกษา บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวมีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60

2. จำนวน และค่าร้อยละ ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

อันดับ 1 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.93 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.93 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 5.93 อันดับ 4 เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 1.21

2.1 ด้านการจัดและการดำเนินงาน อันดับ 1 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับ 2 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.83 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 7.96 อันดับ 4 เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 6.83 และอันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 1.52

2.2 ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ อันดับ 1 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.14 อันดับ 2 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.26 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 7.11 อันดับ 4 เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 4.54 และอันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 0.94

2.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ อันดับ 1 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 49.23 อันดับ 2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.52 อันดับ 3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 15.20 อันดับ 4 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 3.54 และอันดับสุดท้าย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 0.52

2.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับ 1 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.64 อันดับ 2 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.82 อันดับ 3 ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 14.25 อันดับ 4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 4.18 และอันดับสุดท้าย เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 4.11

3. ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3.1 ด้านการจัดและการดำเนินงาน ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านการจัดและการดำเนินงาน เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

3.2 ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

3.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านกิจกรรมนันทนาการ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 9 การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานดีขึ้น ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.74) ข้อ 1 โรงพยาบาลสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาภายในโรงพยาบาล ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.90) ข้อ 3 การจัดการแข่งขันกีฬาได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารโรงพยาบาลและบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.74) และข้อ 2 ประเภทกีฬาภายในที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.89) นอกนั้นบุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

3.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.74) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

4. วิเคราะห์สมมติฐาน ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลห้วยเฉิว ตามตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

4.1 บุคลากรของโรงพยาบาลห้วยเฉิวที่มีเพศ และอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และข้อ 2 ตามลำดับ

4.2 บุคลากรของโรงพยาบาลห้วยเฉิวที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 โดยบุคลากรของโรงพยาบาลห้วยเฉิว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล และบุคลากรตำแหน่งแพทย์ โดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.55$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.27$) และบุคลากรตำแหน่งแพทย์ ($\bar{X} = 3.51$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.27$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4.2.1 ด้านการจัดและการดำเนินงาน บุคลากรโรงพยาบาลห้วยเฉิวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านการจัดและการดำเนินงาน จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลห้วยเฉิว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานโดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.57$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.25$) และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ($\bar{X} = 3.53$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.25$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4.2.2 ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรโรงพยาบาลห้วยเฉิวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลห้วยเฉิว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานโดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.50$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.22$) และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ($\bar{X} = 3.50$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.22$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4.2.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรโรงพยาบาลห้วยเฉิวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลห้วยเฉิว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งแพทย์ และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยบุคลากรตำแหน่งแพทย์ ($\bar{X} = 3.99$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.61$) และบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ($\bar{X} = 3.85$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.61$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4.2.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร

โรงพยาบาลหัวเฉียวมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามตำแหน่งงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ตำแหน่งพยาบาล มีความคิดเห็นแตกต่างจากบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล โดยบุคลากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล ($\bar{X} = 3.38$) มีความคิดเห็นดีกว่าบุคลากรตำแหน่งพยาบาล ($\bar{X} = 3.01$) ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4.3 บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียว ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

5. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว

5.1 ด้านการจัดและการดำเนินงาน บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวเสนอแนะว่าควรให้จัดกิจกรรมที่หลากหลายประเภท เพื่อให้บุคลากรทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับได้มีส่วนร่วม ควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้น ผู้บริหารควรส่งเสริม และให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น ควรมีการสำรวจความต้องการ และความคิดเห็นของบุคลากรก่อนการจัดกิจกรรม ควรประชุม วางแผนการดำเนินงาน วางขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ควรจัดตั้งหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบโดยตรงสำหรับการดำเนินงานในด้านกิจกรรมทุกประเภท ควรนำผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมมาวิเคราะห์และเชื่อมโยงกันในการส่งเสริมสุขภาพ และเพิ่มแรงจูงใจให้กับบุคลากรในโรงพยาบาลเห็นถึงคุณค่า และความสำคัญของกิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้น

5.2 ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวเสนอแนะว่าควรมีการคัดเลือกคณะกรรมการที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และมาจากหลากหลายสาขาอาชีพเพื่อฝึกประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงคณะกรรมการควรอำนวยความสะดวกในการตอบข้อสงสัยข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับทราบ

5.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวเสนอแนะว่า ควรมีการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ทุกปี และควรมีการรณรงค์ ส่งเสริมให้บุคลากรของโรงพยาบาลเห็นความสำคัญ และเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงพยาบาลจัดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น การมีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการต่างๆ ตามวัฒนธรรม และประเพณี นอกจากนี้ ควรมีการจัดตั้งชมรมเพื่อเป็นทางเลือกให้กับบุคลากรในการหา กิจกรรมของโรงพยาบาลทำ เป็นการส่งเสริม จิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพร่างกายให้กับเจ้าหน้าที่

5.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวเสนอแนะว่าควรให้โรงพยาบาลจัดหาสถานที่สำหรับการทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีห้องสำหรับทำกิจกรรมนันทนาการ พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ทางการกีฬาที่ทันสมัย เพียงพอ มีผู้รับผิดชอบ ดูแลวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ชัดเจนนอกจากนี้สถานที่ทำกิจกรรมควรมีความสะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก และเอื้อต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ มากขึ้น

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดและการดำเนินงาน บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.61) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลายปีที่ผ่านมาโรงพยาบาลหัวเฉียวจัดกิจกรรมนันทนาการเหมือนกันทุกปี บุคลากรของโรงพยาบาลจึงทราบว่าช่วงเดือนใดจะมีกิจกรรมนันทนาการอะไรบ้าง การจัดและการดำเนินงานเป็นอย่างไร และจากการที่โรงพยาบาลจัดกิจกรรมนันทนาการเหมือนกันทุกปี คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการจึงไม่มีการสำรวจความคิดเห็น ความต้องการ หรือปรึกษาหารือเรื่องการจัดกิจกรรมนันทนาการกับบุคลากรของโรงพยาบาล ขาดการวัดผลลัพธ์และวิเคราะห์กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมนันทนาการในครั้งต่อไป จึงส่งผลให้ไม่มีข้อมูลไปใช้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากร นอกจากนี้การแจ้งวัตถุประสงค์ และผลดีของการจัดกิจกรรมนันทนาการแต่ละอย่างให้บุคลากรของโรงพยาบาลทราบยังกระทำกันน้อย จนบางครั้งกิจกรรมนันทนาการบางประเภทที่โรงพยาบาลจัดขึ้นจึงไม่ได้รับความสนใจ ด้วยเหตุนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรด้านการจัดและการดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการ จึงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ปัทมา จิตปริดากร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัด คลองลำปึก เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการจัดและดำเนินการ ประชาชนส่วนมากร้อยละ 95.94 มองเห็นว่ายังไม่เหมาะสม เพราะอย่างยิ่งขาดความพร้อม ความสมบูรณ์ในด้าน การจัดและการดำเนินงาน การวางแผน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากไม่มีหน่วยงาน หรือบุคลากรที่เข้ามาให้การดูแลในเรื่องของการประสานงานการจัดและดำเนินการและผลสำรวจพบว่า ไม่มีการนำผลมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมนันทนาการให้ดียิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนส่วนมากไม่เห็นความก้าวหน้าในการจัดและดำเนินการกิจกรรมที่ดี มีประสิทธิภาพ ทำให้ประชาชนขาดความสนใจและทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดกิจกรรม

1.2 ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.59) ทั้งนี้อาจ

เนื่องจาก คณะกรรมการผู้จัดการกรรมการนันทนาการคือบุคลากรของโรงพยาบาลที่ผู้บริหารคัดเลือกให้เข้ามาจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่เพื่อนร่วมงาน ซึ่งการคัดเลือกบุคลากรของโรงพยาบาลที่จะมาเป็นคณะกรรมการผู้จัดการกรรมการนันทนาการ จะพิจารณาจากความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ในงาน ความมีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีมร่วมกัน และผู้ที่เสียสละเวลา จนบางครั้งคณะกรรมการผู้จัดการกรรมการนันทนาการที่ได้คัดเลือกขึ้นมายังขาดทักษะ และความชำนาญในการจัดกิจกรรมนันทนาการ นอกจากนี้ คณะกรรมการผู้จัดการกรรมการนันทนาการยังเป็นบุคลากรที่มาจากหลากหลายวิชาชีพ เช่น แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ ฉะนั้นเวลาในการปฏิบัติงานจึงแตกต่างกันไป ทำให้การนัดประชุมเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ จึงทำได้ไม่เต็มที่และไม่ชัดเจน ดังนั้น คณะกรรมการผู้จัดการกรรมการนันทนาการ จะเข้าถึงเพื่อนร่วมงานเพื่อแนะนำตัว แจ้งข่าวสารหรือประชาสัมพันธ์ กิจกรรมนันทนาการ หรือเชิญชวนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นจึงเป็นไปได้ยากจึงส่งผลให้บุคลากรของโรงพยาบาลบางกลุ่มไม่ทราบข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ จึงเป็นสาเหตุให้ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ นอกจากนี้ การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการจะปฏิบัติงานหลักของตนเองให้เสร็จสิ้นเสียก่อน จึงค่อยปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ ฉะนั้นเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการจึงมีน้อยและจำกัด ด้วยเหตุนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรด้านคณะกรรมการผู้จัดการกิจกรรมนันทนาการจึงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ธำรงค์ แก้วพวง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ด้านบุคลากร นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารขาดความเข้าใจ หรือไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม จึงไม่ให้การสนับสนุน และไม่ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน อีกทั้งบุคลากรยังขาดทักษะในการจัดกิจกรรม และบุคลากรส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ ซึ่งมีภาระด้านการเรียนการสอน เพราะจะต้องสอนนักศึกษา ทั้งรอบเช้า รอบบ่าย จึงทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาที่จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเต็มที่

1.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในโรงพยาบาลหัวเฉียวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.53) ทั้งนี้อาจเนื่องจาก กิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความหลากหลาย และกิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่บุคลากรของโรงพยาบาลทุกวัยสามารถเข้าทำกิจกรรมร่วมกันได้ ทำให้บุคลากรต่างวัย ต่างหน่วยงาน ต่างวิชาชีพ ได้มาพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสามารถช่วยเสริมสร้าง และพัฒนาคุณภาพชีวิต ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รวมทั้งสามารถช่วยเสริมสร้างความสามัคคีให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้เป็นอย่างดี ดังนั้น หากบุคลากรมีทัศนคติที่ดี และเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแล้ว เขาก็จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรด้านกิจกรรมนันทนาการจึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนีย์ รัตนอรุณ

(2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการนันทนาการของบุคลากร สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า การที่บุคลากรเห็นว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้บุคลากรรู้จักมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพียงพอ คงเป็นเพราะการที่บุคลากร ได้พบปะหรือติดต่อกับบุคคลอื่นทำให้พบ ได้รู้ ได้เห็น และมีส่วนทำให้โลกทัศน์กว้างขึ้น ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ การที่บุคลากรเห็นว่ากิจกรรมนันทนาการสามารถทำให้กลุ่มบุคคลในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีความรักความสามัคคีต่อกัน คงเป็นเพราะว่าบุคลากรเหล่านี้ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้วยกัน ทำให้รู้จักกัน และเป็นการเพิ่มสัมพันธไมตรีระหว่างกันด้วย และการที่บุคลากรเห็นว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่พัฒนาศักยภาพของบุคคล คงเป็นเพราะการที่บุคคลได้พบปะกับผู้อื่นเป็นประจำทำให้รู้จักปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ มีทักษะทางสังคม ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของตนตามมา

1.4 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.74) ทั้งนี้อาจเนื่องจาก โรงพยาบาลมีข้อจำกัดด้านสถานที่สำหรับทำกิจกรรมนันทนาการในบางประเภท รวมถึงขาดผู้ดูแล และบริหารจัดการเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ชัดเจน ในกรณีที่วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับประกอบการทำกิจกรรมนันทนาการชำรุด เสียหาย หรือสูญหาย ไม่มีผู้ดูแลรับผิดชอบ หรือประสานงานในการซ่อมแซมหรือจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ทำกิจกรรมได้ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในโรงพยาบาลถูกจำกัดลง ด้วยเหตุนี้ ความคิดเห็นของบุคลากรด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จึงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ รัชนิ งามวิษา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตน พณิชยการ พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียนควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลวัสดุ อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ตลอดเวลา วัสดุ อุปกรณ์ใดสามารถซ่อมแซมได้ก็ให้คณะกรรมการชมรมช่วยซ่อมแซม และถ้าวัสดุ อุปกรณ์ใดไม่สามารถซ่อมแซมได้ หรือมีไม่เพียงพอ ก็ควรจัดงบประมาณเพื่อซื้อต่อไป และสอดคล้องกับ ปัทมา จิตปริดากร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัด คลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ประชาชนส่วนมาก ร้อยละ 87.05 มองเห็นว่ายังไม่เหมาะสมเพราะว่า ยังขาดความพร้อม ความสมบูรณ์ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งนี้อาจเนื่องจากไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบและที่จะมาสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ และผลสำรวจพบว่า อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการพิเศษส่วนมากไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ประชาชนในชุมชนขาดความสนใจในการร่วมทำกิจกรรมนันทนาการ ทำให้กิจกรรมนั้นขาดความต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ ธำรงค์ แก้วผดุง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะวัสดุ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และวัสดุ อุปกรณ์ที่ชำรุดก็ไม่ได้ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ นักศึกษาไม่ได้รับความสะดวกในการเบิกจ่าย - คื่นวัสดุอุปกรณ์

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก รายด้าน และรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระดับการศึกษา

2.1 เพศ บุคลากรของโรงพยาบาล ทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความหลากหลาย และเอื้อต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ที่โรงพยาบาลจัดขึ้นไม่ได้จำกัดเพศในการเข้าร่วม บุคลากรทั้งเพศชายและเพศหญิงทำกิจกรรมนันทนาการ โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการปฏิบัติงาน พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และต้องการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ความสามัคคีระหว่างกันและกัน เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ สภาพสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้บุคคลเกิดความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการปฏิบัติงาน เพศหญิงมีบทบาทในหน้าที่การงานมากขึ้น แหล่งธุรกิจนันทนาการในสังคมมีหลากหลายทั้งเพศชายและเพศหญิงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามแหล่งต่างๆ ได้ง่าย ส่งผลให้กล้าแสดงออกมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ บุคลากรเพศชายและเพศหญิง จึงมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะเกาะเกร็ดมีการจัดการท่องเที่ยวที่เพียบพร้อมอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดดำเนินการ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านสินค้าของที่ระลึก และนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายมีจุดมุ่งหมายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด เพื่อต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจผ่อนคลายความเครียดและเปลี่ยนบรรยากาศในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน อีกทั้งความคิดเห็นต่อสิ่งใดของบุคคลไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชาย อาจมองเห็นได้เท่าเทียมกัน เพราะทุกคนมีสิทธิโอกาสการศึกษาเรียนรู้ ได้ทัดเทียมกันอยู่แล้วจึงไม่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดโดยรวมมากนัก และสอดคล้องกับ ฤทัยรัตน์ รุ่งสว่าง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล ที่นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังที่จะได้สัมผัสกับความเป็นธรรมชาติ ความสวยงามทางทัศนียภาพ ภูเขา ทะเล

ภูมิอากาศ และนอกจากนั้นบุคคลทุกเพศ มีโอกาสในการท่องเที่ยวเท่าเทียมกัน ทั้งชายและหญิง สามารถรับรู้ถึงประสบการณ์ต่างๆ ในการท่องเที่ยวเหมือนกัน และนอกจากนั้นในโลกยุคปัจจุบัน ข่าวสารต่างๆ เปิดเผยสื่อถึงกันได้อย่างทั่วถึง บุคลากรชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการศึกษาสูง ดูจากจำนวนผู้เกษียณอายุราชการและอาชีพที่เพศหญิงและเพศชายทำงาน และประสบการณ์เท่าเทียมกันในการเลือกบริโภคความรู้ ความสามารถอยู่แล้ว และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีวัยผู้ใหญ่มากกว่าวัยเด็ก มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจ และวิเคราะห์ได้เท่ากันทั้งเพศหญิงและเพศชาย นอกจากนั้นการบริการของเจ้าหน้าที่จะสนใจและให้บริการต่อผู้รับบริการเหมือนกัน จึงอาจทำให้มีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับ มานะ มหัทธพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี พบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพสังคมในปัจจุบัน และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปมีผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิตของทั้งสองเพศที่ใกล้เคียงกัน นอกจากเพศชายที่ต้องทำงานประกอบอาชีพแล้ว เพศหญิงก็ยังมีการทำงานเพื่อประกอบอาชีพสร้างความมั่นคงได้เหมือนกัน ทำให้เพศหญิงกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ประกอบกับสถานประกอบการได้ออกแบบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ที่ให้เพศหญิงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมร่วมกับเพศชายได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มความมั่นใจในด้านการท่องเที่ยวและเข้าร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น

2.2 อายุ บุคลากรของโรงพยาบาล ที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลหัวเฉียวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe แล้วกลับไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้น มีความหลากหลายครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ บุคลากรของโรงพยาบาลที่มีอายุต่างกัน สามารถเลือกทำกิจกรรมนันทนาการตามความสนใจและความเหมาะสมได้ เช่น กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬาฟุตบอล เหมาะสมกับบุคลากรที่มีกลุ่มอายุ 18-31 ปี กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี เช่น กิจกรรมวันสงกรานต์ อาจเหมาะสมกับบุคลากรที่มีกลุ่มอายุ 32-45 ปี กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เช่น กิจกรรมไท้เก๊ก อาจเหมาะสมกับบุคลากรที่มีกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป นอกจากนี้กิจกรรมนันทนาการทุกประเภทโรงพยาบาลไม่มีนโยบายในการจำกัดอายุของการเข้าร่วม จึงทำให้บุคลากรที่มีกลุ่มอายุต่างกันสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทุกประเภทได้อย่างเท่าเทียมกัน ด้วยเหตุนี้ บุคลากรที่มีกลุ่มอายุต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มานะ มหัทธพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

กลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวในทั้ง 2 กลุ่มอายุ มีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม นันทนาการกลางแจ้ง ไม่แตกต่างกัน นั่นอาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวมักมาท่องเที่ยวกันเป็นกลุ่ม ครอบครัว โดยประเภทหรือลักษณะของกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งนั้น ให้กลุ่มคนที่หลากหลาย สามารถประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งร่วมกันได้ ก่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกัน และส่งผล ให้มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ สิริพร เกื้อภูธรเนศ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการให้บริการของอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา – เขาวง จังหวัดระยอง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นด้านการให้บริการของอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา – เขาวง จังหวัดระยอง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้บริการของอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา – เขาวง สามารถรองรับได้ทุกกลุ่มอายุ เพราะมีกิจกรรมที่ครอบคลุมกลุ่มนักท่องเที่ยวทุกช่วงอายุได้เป็นอย่างดี และนักท่องเที่ยวส่วนมากเข้ามาใช้บริการในลักษณะของครอบครัว กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การเล่นน้ำตก การเดินชมธรรมชาติ และการปั่นป่าเขา ทำให้การบริการ สามารถตอบสนองนักท่องเที่ยวทุกช่วงอายุได้ ซึ่งความคิดเห็นจึงน่าจะไปในทิศทางเดียวกัน

2.3 ตำแหน่งงาน บุคลากรของโรงพยาบาล ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้าน คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในแต่ละตำแหน่งงานมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกัน รวมถึงพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน กล่าวคือ แพทย์มีหน้าที่ วินิจฉัยโรคและรักษาโรคให้กับผู้ป่วย เวลาในการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่อุทิศให้แก่ผู้ป่วย พยาบาลมีหน้าที่ให้การพยาบาลผู้ป่วย ต้องปฏิบัติงานหมุนเวียนกัน 24 ชั่วโมง ดังนั้น เวลาที่ว่างจึงเน้นไปที่การพักผ่อน เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาลมีหน้าที่ช่วยเหลือพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย ต้องปฏิบัติงานหมุนเวียนกัน 24 ชั่วโมง เวลาที่ว่างจึงเน้นไปที่การพักผ่อน เช่นกัน เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะจะรับผิดชอบเฉพาะงานในวิชาชีพของตน เวลาการปฏิบัติงานทุ่มเทให้กับงานอย่างเต็มที่ ส่วนเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหารจัดการ การวางแผนงาน วางนโยบาย พัฒนาบุคลากร เป็นต้น เวลาในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่จะใช้ในการประชุม ทำงานเอกสาร ฉะนั้น เมื่อบุคลากรต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ตนดำรงตำแหน่งอยู่ จึงอาจทำให้บุคลากรเหล่านั้นมีสภาวะการณ์ทางอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป จึงอาจทำให้มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้ บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เกาะเกร็ดมีการจัดการท่องเที่ยวหลายด้าน หลายแง่มุม อีกทั้งพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตในแต่ละอาชีพทำให้มองเห็นถึงความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นแตกต่างกับอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้าง ซึ่งพิจารณาเห็นว่ากลุ่มทั้งสองนี้จะมีความแตกต่างในการประกอบอาชีพ ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับแต่ละวัน จะส่งผลในความคิดที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจเป็นผลทำให้ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดแตกต่างกันได้

2.4 ระดับการศึกษา บุคลากรของโรงพยาบาล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และบุคลากรที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป อาจจะมีความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และความสนใจในเรื่องการจัดและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน เช่น บุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการยังอาจไม่ทราบถึงคุณค่าที่แท้จริงของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ไม่ทราบว่าประโยชน์และโทษของการจัดกิจกรรมนันทนาการคืออะไร รวมถึงไม่เข้าใจวัตถุประสงค์หลักในการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ด้วยเหตุนี้ บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เบญญาภา นามกอง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อนันทนาการด้านวรรณกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อนันทนาการด้านวรรณกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนันทนาการด้านวรรณกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า เป็นเว็บไซต์เฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่สนใจในเรื่องทางวรรณกรรมจึงจะเปิดเข้าไปใช้บริการ ต้องมีการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่อาจจะต้องได้รับการฝึกฝน ดังนั้น ความแตกต่างทางด้านการศึกษาน่าจะมีผลให้ความคิดเห็นต่องิจกรรมนันทนาการด้านวรรณกรรมนั้นแตกต่างกันไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวในด้านกิจกรรมนันทนาการ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก บ่งบอกได้ว่า ด้านกิจกรรม

นันทนาการที่โรงพยาบาลหัวเฉียวจัดขึ้นทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่ดี และมีประโยชน์ ดังนั้น โรงพยาบาลควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดกิจกรรมเช่นนี้อีกอย่างต่อเนื่อง และพัฒนากิจกรรมนันทนาการให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาลเกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสามารถขยายผลจากประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมไปสู่ผู้มารับบริการ และชุมชนในละแวกใกล้เคียงกับโรงพยาบาลได้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดี ความเข้าซึ่งกันและกัน ซึ่งจะสามารถพัฒนาคุณภาพการทำงานได้ง่ายขึ้น และช่วยส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ และด้านสังคม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาล

2. ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการใน

โรงพยาบาลหัวเฉียว ในด้านการจัดและการดำเนินงาน ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น โรงพยาบาลควรมีการแก้ไขปรับปรุงให้ครอบคลุมกับกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลสนับสนุนให้จัดขึ้นทั้งหมด 3 ด้าน ซึ่งการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการจะสัมฤทธิ์ผล และเกิดประโยชน์กับตัวของบุคลากรที่ปฏิบัติงานได้สูงสุด จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงพยาบาลอย่างเต็มที่ เช่น การกำหนดเรื่องการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการให้เป็นนโยบายหนึ่งของโรงพยาบาล เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล นอกจากนี้การดูแลเอาใจใส่และสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับปฏิบัติการ ระดับหัวหน้าหน่วย ระดับหัวหน้าแผนก ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการ โดยร่วมเสนอแนวความคิด ชี้แจงนำเสนอเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมนันทนาการในรูปแบบต่างๆ ร่วมกับคณะผู้บริหารโรงพยาบาล การเปิดโอกาสให้บุคลากรในทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนหรือนโยบายในด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ จะทำให้บุคลากรเกิดประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการดูแลเอาใจใส่บุคลากรอย่างทั่วถึงอาจจะทำให้บุคลากรเกิดกำลังใจในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน และช่วยให้ทราบศักยภาพการทำงานของบุคลากรว่าใครมีความสามารถทางด้านใด หรือมีความถนัดในการทำงานส่วนใด ตรงจุดนี้จะช่วยให้โรงพยาบาลสามารถใช้บุคลากรได้ตรงตามสายงานและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด หรือที่เรียกว่า Put the right man to the right job การบริหารจัดการให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมเป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และได้เป็นส่วนหนึ่งในการนำพาความสำเร็จมาสู่โรงพยาบาล ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้บุคลากรเกิดความจงรักภักดี กับ โรงพยาบาล และทุ่มเทการทำงานให้กับโรงพยาบาลอย่างเต็มความสามารถ

นอกจากนี้การให้ความสำคัญในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมนันทนาการ เช่น การมีห้องสำหรับทำกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรของโรงพยาบาล ได้มาทำกิจกรรมร่วมกัน จัดให้มีสนามสำหรับการแข่งขันกีฬา ก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความ

สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้น และเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ว่าโรงพยาบาลมีศักยภาพและความพร้อมในการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้ทำกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน และสามารถลดข้อจำกัดในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรได้ ทำให้บุคลากรได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มมากขึ้น ได้พบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนทัศนคติ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันมากขึ้น สร้างกำลังใจในการปฏิบัติงาน จะช่วยให้บุคลากรเกิดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความสามัคคี และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการทำงานของโรงพยาบาล

นอกเหนือจากการจัดสถานที่ให้เอื้อต่อกิจกรรมนันทนาการหลักของโรงพยาบาลแล้ว บรรยากาศโดยรอบของโรงพยาบาล ก็ทำให้บุคลากรสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้วยตนเองได้ เช่น การจัดมุมความรู้ต่างๆ เช่น มุมสุขภาพ มุมหนังสือ มุมกีฬา ให้เกิดความดึงดูดและเกิดความสนใจ การจัดสวนหย่อมที่มีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการมานั่ง พักผ่อน และผ่อนคลายความตึงเครียดจากการปฏิบัติงานก็ถือว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่ง ทำให้บุคลากรของโรงพยาบาลมีสถานที่ที่จะเข้ามาพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนทัศนคติ หรือการปฏิบัติงาน และทำกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน จะเห็นได้ว่าถ้าโรงพยาบาลมีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอจะทำให้โรงพยาบาลสามารถลดกิจกรรมนันทนาการบางประเภทที่โรงพยาบาลจำเป็นต้องจัดทุกๆ ปีลงได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงพยาบาลในการส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความคิด การบูรณาการ บริหารจัดการ กิจกรรมนันทนาการ เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ได้ด้วยตนเอง หรือที่เรียกว่ากระบวนการ Empowerment หรือการเสริมพลัง เพราะมีสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยให้สามารถทำกิจกรรมนันทนาการ สิ่งเหล่านี้จะทำให้โรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาลคุณภาพอย่างลงตัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยเพิ่มตัวแปรให้มากขึ้นกว่างานวิจัยชิ้นนี้ เช่น รายได้ สถานภาพ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น
2. ควรศึกษาความคาดหวัง และความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรโรงพยาบาลหัวเฉียว
3. ควรศึกษาสภาพและปัญหาของบุคลากรต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว
4. ควรศึกษาความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้มาใช้บริการโรงพยาบาลหัวเฉียว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กณิต เปียววิชัย. (2531). การจัดกิจกรรมนันทนาการชุมชนในเขตภาคตะวันตกของประเทศไทย.
นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กงศักดิ์ เจริญรักษ์. (2527). นันทนาการกับความต้องการของมนุษย์ วารสารศึกษาศาสตร์ศึกษาและ
นันทนาการ. 10(2) : 5.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2528). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จักรินทร์ โอวาทมหาศิลป์. (2549). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมยูวาทาชาของครูผู้สอนใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 3. ปรินญา
นิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2538). จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาติชาย โทณสินธิติ. (2529). ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งสถานคาสีโนขึ้น
ในเขตพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรมหาบัณฑิต. (สาขาสังแวดล้อม).
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชูชาติ ชัยเลิศ. (2540). ปัญหาการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำภาคเหนือ.
ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ รัตนอรุณ. (2547). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการนันทนาการของบุคลากร สังกัดกระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรารัง แก้วผดุง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา เพ็ญศิริินภา. (2550). คู่มือการเสริมพลังกลุ่มเสี่ยงต่อโรคหัวใจและหลอดเลือดเพื่อการปรับเปลี่ยน
พฤติกรรมสุขภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญเลิศ กาญจนจงกล. (2531). ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการกีฬา เพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจ
ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วังอักษร.
- เบญญาภา นามกอง. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อนันทนาการด้านวรรณกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต.
ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พีระพัสนา.
- ปัทมา จิตปรีดากร. (2547). *สภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัด คลองลำปอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิระพงศ์ บุญศิริ. (2542). *นันทนาการและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- มานะ มหัทธพงษ์. (2548). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี*. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชณี งามวิษา (2542). *ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพณิชยการ*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรืองเวทย์ แสงรัตน. (2522). *ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราการเพิ่มประชากรของประเทศไทย กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (สาขาสังแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฤทัยรัตน์ รุ่งสว่าง. (2551). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง*. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้ใน ข่าวดสารการวิจัยการศึกษา*. หน้า 10. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วิรัตน์ สกฤษ. (2533). *ปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพร เกื้ออุทธเนศ. *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการให้บริการของอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา – เขาวง จังหวัดระยอง*. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : ศิริชัยการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535 ข.). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2542). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุกัญญา งามลิตธิพงศา. (2539). *ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุโท เจริญสุข. (2524). *หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แพร่พิทยา.
- สิริจิตรา ฤกษ์บ้าย (2550). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2541). *สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2519). “กิจกรรมเสริมสร้างลักษณะนิสัย,” ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาภรณ์ มณีโชติ. (2538). *ความคิดเห็นของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร*.
- เอนก หงส์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ : ภาควิชาสันนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Butler, George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York : McGraw – Hill.
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper & Row.
- Donald, E.E. (1974). *A Comparative Study of Students Faculty And Local Board Members Regarding the Appropriate Elements of Student Activities Programs in Metroplitan Verginia Community*. College : Dissertation Abstracts.
- Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Adjustment*. Chicago : American Technical Society.
- Gurainik, D.B. (1976). *Webster’s New World Dictionary of the American Language*. Ohio : William Collins and World Publishing Company.
- Harrold, Roger Davis. (1967, February). *The Control of Student Extra – Curricular Life in American Higher Education*. Dissertation Abstracts International. 27 : 2782-A.
- Holbrook, Jame Edward. (1993, February). *Current Problems and Trends in Facility Planning for Health Physical Education Recreation and Athletics at Colleges and Universities*. Dissertation Abstracts International. 53 : 2735-A)
- Kolesnik, Walter B. (1970). *Education psychology*. Walter B. Kolesnik.
- Kolisnik, W.L. (1970). *Education to Behavior*. 2nd ed. New York. : McGraw – Hill.

- Otto y.& Yamaguchi K.C. (1972, October). A Study of Adheroma to Fitness Club : Auser Perspection. *Abstracts New Horezons of Human Movement*, 36 (12) : 627A.
- Krejcic Robert V. and Morgan Daryle M. (1970, October). "Determining Sample Size for Research Activities", *Educational & Psychological Measurement*, 30(3) : 608.
- Mitchell, Geoffrey Duncan. (1971). *A New Dictionary of Sociology*. New ed. London : Roulledge & Keygan Paul.
- Oskamp. (1977). *Public opinion Attitude* (Psychology) Public opinion polls.
- Otto, William Orville. (1972). *The Availability and Extent of use Public School Facilities for Community Recreation Within School District in the State of Wisconsin. Dissertation Abstracts. International*, 33(2) : 5391-A.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Change*. New York : John Wlely and Son, Inc.
- Weiskopf, Donald C. (1975). *A Guide to Recrestion and Leisure*. Boston : Allan and Bacon

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำอธิบายประกอบการตอบแบบสอบถาม เรื่อง “ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียว” แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวเฉียวแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน
2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา ซึ่งทางโรงพยาบาลหัวเฉียวได้จัดให้บุคลากรได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ฟุตบอล แอโรบิค เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล และแบดมินตัน

3.2 กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งทางโรงพยาบาลหัวเฉียวได้จัดให้บุคลากรได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมวันพยาบาล กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ กิจกรรมวันสงกรานต์ กิจกรรมวันเบาหวานโลก และกีฬาของโรงพยาบาล

3.3 กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ ซึ่งทางโรงพยาบาลหัวเฉียวได้จัดให้บุคลากรได้เลือกเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมโยคะ กิจกรรมเดินแอโรบิค และกิจกรรมไท้เก๊ก

4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ เพศชาย

☐ เพศหญิง

2. อายุ

☐ อายุ 18 – 31 ปี

☐ อายุ 32 – 45 ปี

☐ อายุ 46 ปีขึ้นไป

2. ตำแหน่งงาน

☐ แพทย์

☐ พยาบาล

☐ เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพยาบาล

☐ เจ้าหน้าที่วิชาชีพเฉพาะ

☐ เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน

3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาลหัวใจ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาคำถามในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการส่งเสริม การจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงาน อยู่ในโรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ					
2	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการสำรวจ ความคิดเห็นหรือสำรวจความต้องการในการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลด้านใดด้านหนึ่ง ก่อนการจัดกิจกรรม นันทนาการ					
3	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการ ประชาสัมพันธ์ให้รับทราบถึงระเบียบการก่อนการจัด กิจกรรมนันทนาการ					
4	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการ ประชาสัมพันธ์ ให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลทราบถึงกำหนดการการทำกิจกรรมอย่าง ชัดเจนและทั่วถึง					
5	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการแจ้ง วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลอย่างชัดเจน					
6	มีช่วงระยะเวลาของการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ โรงพยาบาลจัดขึ้นอย่างเหมาะสม					
7	สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนันทนาการที่ โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความเหมาะสม					
8	สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนันทนาการที่ โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความหลากหลาย					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
9	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
10	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับความต้องการของบุคลากร					
11	ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเห็นถึงคุณค่าของการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
12	ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการภายในหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองได้					
13	ผู้บริหารโรงพยาบาลส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมนันทนาการระหว่างหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเองได้					
14	2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล					
15	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีประสบการณ์ด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
16	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอต่อกิจกรรมนันทนาการที่โรงพยาบาลจัดขึ้น					
17	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการทุกท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลตามที่ได้รับมอบหมาย					
18	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเอง					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
19	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาล เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้ทำกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน					
20	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการวางแผนเป็นลำดับขั้นตอน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาล					
21	ในการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาล คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่นอกเหนือจากกิจกรรมนันทนาการที่ผู้จัดการได้วางแผนไว้					
22	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงพยาบาลที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการในครั้งต่อไป					
23	คณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการมีการกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน					
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ						
3.1. กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา						
24	โรงพยาบาลสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงพยาบาล					
25	ประเภทกีฬาภายในที่โรงพยาบาลจัดขึ้นมีความเหมาะสม					
26	การจัดการแข่งขันกีฬาได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงพยาบาลและบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเป็นอย่างดี					
27	การแข่งขันกีฬาช่วยเสริมสร้างความสามัคคีของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาล					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
28	การแข่งขันกีฬาทำให้นักลากลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง					
29	การแข่งขันกีฬาทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรเพิ่มขึ้น					
30	3.2. กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีที่โรงพยาบาลจัดให้แก่บุคลากรมีความเหมาะสม เช่น กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่, กิจกรรมวันสงกรานต์ กิจกรรมวันเบาหวานโลก, กีฬาของโรงพยาบาล					
31	โรงพยาบาลสนับสนุนให้นักลากลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามวัฒนธรรมและประเพณี					
32	การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานดีขึ้น					
33	การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้นักลากลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน					
34	การจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีมีส่วนทำให้นักลากลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น					
35	การจัดกิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณีทำให้นักลากลเกิดความรักในองค์กรเพิ่มมากขึ้น					
36	3.3. กิจกรรมนันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ โรงพยาบาลสนับสนุนให้นักลากลที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ เช่น กิจกรรมโยคะ กิจกรรมเดินแอโรบิค, กิจกรรมไท้เก๊ก					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
37	กิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพที่ โรงพยาบาลจัดให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลมีความเหมาะสม					
38	การเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และ สมรรถภาพทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลเกิดการผ่อนคลายและเพลิดเพลินใจ					
39	การเข้าร่วมกิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และ สมรรถภาพทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลเกิดประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น					
40	4. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โรงพยาบาลมีสถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม นันทนาการประเภทต่างๆ					
41	โรงพยาบาลมีสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการเพียงพอ กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล					
42	สถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
43	สถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					
44	วัสดุ อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอ ต่อจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรม					
45	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ใน สภาพที่ดี ปลอดภัย พร้อมใช้อยู่เสมอ					
46	มีผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน					
47	มีความสะดวกรวดเร็วในการขอใช้ วัสดุอุปกรณ์ และ สถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1. ด้านการจัดและการดำเนินงาน

.....

.....

.....

.....

2. ด้านคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ

.....

.....

.....

.....

3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

3.1 กิจกรรมประเภทกีฬานันทนาการ

.....

.....

.....

.....

3.2 กิจกรรมนันทนาการตามวัฒนธรรมและประเพณี

.....

.....

.....

.....

3.3 กิจกรรมประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ

.....

.....

.....

.....

4. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายชัยโรจน์ สายพันธุ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ นายสมควร โพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ นางกนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. ชื่อ ดร. ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน สำนักทดสอบทางการศึกษาทางจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. ชื่อ นางสาวศยามล จันทรังจร
ตำแหน่ง นักวิชาการฝ่ายฝึกอบรม
สถานที่ทำงาน ฝ่ายทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลหัวเฉียว

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายศ คำสีแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	วันจันทร์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลศเส จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/11 ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10700
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม แผนกฝึกอบรมและพัฒนา โรงพยาบาลหัวเฉียว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงพยาบาลหัวเฉียว 665 ถนนบำรุงเมือง แขวงมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10100
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพลับพลาชัย
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์
พ.ศ. 2546	ศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ